

NOVA ГАЗЕТА

№39(347) Жовтень 15, 2015, Нью-Йорк

№39(347), October 15, 2015, New York

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

ТЕЛЕДЕБАТИ В ЛАС-ВЕГАСІ:
ГІЛЛАРІ КЛІНТОН ДОМІНУЄ

СТОР. 10

ПРАВДА І КРИВДА

КАТАСТРОФА МН-17 НАД ДОНЕЧЧИНОЮ:
ЧИ БУДЕ ПОКАРАННЯ?

СТОР. 4

У ГРОМАДІ

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
І В 90 РОКІВ МОЛОДА

СТОР. 15

ДОВОЛА СВІТУ

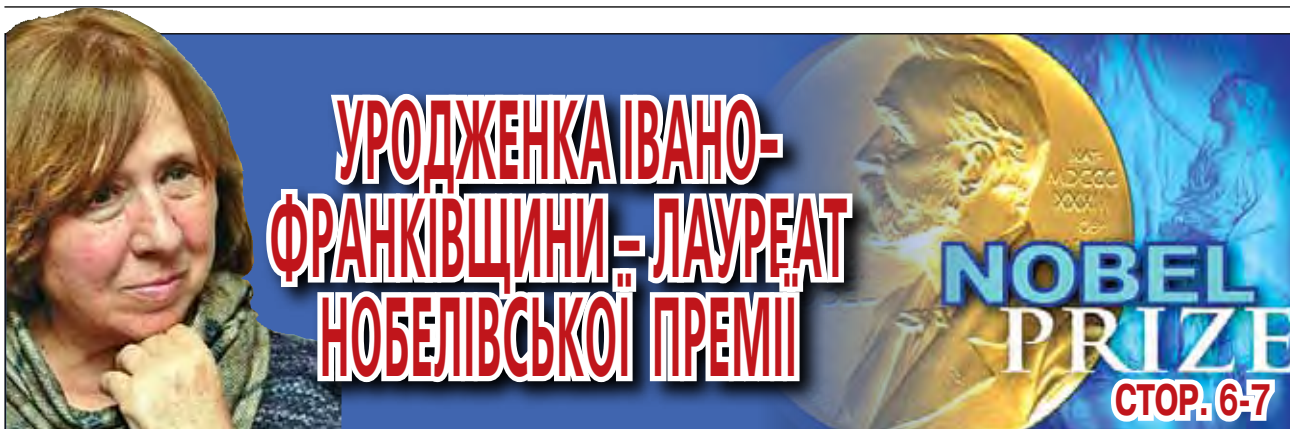
ОТТАВА - МАЛЕНЬКА СТОЛИЦЯ
ВЕЛИКОЇ ДЕРЖАВИ

СТОР. 20-21

В НАС ІНШОЇ ЗЕМЛІ НЕМАЄ...

СТОР. 8, 23

УРОДЖЕНКА ІВАНО-
ФРАНКІВЩИНИ - ЛАУРЕАТ
НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ

NOBEL
PRIZE

СТОР. 6-7

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК)

є в списках федеральних і стейтових компаній

Combined Federal Campaign State

Employees Charitable Campaign:

Human Care Charities of America (HCCA)

Independent Charities of America (ICA)

United Way

Нині, в час суспільної відповідальності, коли по цілому світу робиться наголос на доброчинність, працедавці, від малих корпорацій до федерального уряду, звертаються до своїх працівників з проханням жертвувати на харитативні цілі та публічно дякують за їхню жертвність.

ЗУАДК на 71-му році своєї діяльності, спрямованої на гуманітарну допомогу українцям, одержує дедалі більше коштів завдяки жертвності української громади в США й має змогу щомісяця роздати потребуючим приблизно \$5,000.00. Ця жертвність фонує багато постійних програм, таких як «Голодні кухні», «Дідусь і бабуся», «Свічка надії», «Пізнай свій рідний край», «Іду з дитинства до Тараса», роздачу інвалідних візків, літні табори для сиріт та дітей з багатодітних родин; нагальну допомогу в разі аварії чи повені, допомогу старшим і немічним та допомогу сиротинцям і інтернатам.

ЗУАДК є у списках

Human Charities of America (HCCA) or Independent Charities of America(ICA),

Combined Federal Campaign під числом #11187,

а також у списках NJ і NY State Employee Campaigns

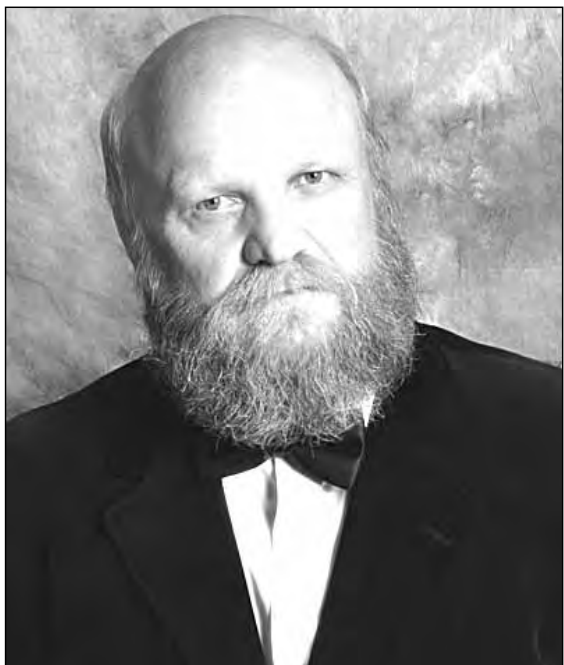
та United Way of Southeastern Pennsylvania під числом #1838

Якщо не можете знайти числа вашої компанії, напишіть:

United Ukrainian American Relief Committee

1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111.

Якщо Ваш працедавець представить Вам такі можливості, просимо не забути, що ЗУАДК допомагає українцям, які потребують нашої допомоги, і через Вашого працедавця Ви не тільки жертвуєте потребуючим, але й визначаєте ЗУАДК міжнародним PVO (private voluntary organization), a Non-Governmental Organization

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Щойно минуло свято Покрови, яке в Україні, нарешті, стало ще й Днем захисника Вітчизни, і настрій від усього прочитаного, почутого й побаченого піднесений. Україна по-справжньому встає з колін. Вже жодні путіни не зіб'ють її з обраного шляху. Виросло нове покоління, якому путінські гебешні «ідеали» чужі. Вони тягнуться до свого, по-справжньому українського.

Але постсвятковий настрій зіпсувала новина з Києва. Там відомий український журналіст С.Лещенко розкопав справжню «бомбу». Виявляється, нинішній голова президентської адміністрації Борис Ложкін – це звичайнісінький барида-зłodий, який обкрадає Україну не гірше за янучарів. Сергій Лещенко опублікував у своєму блозі інформацію про те, що Ложкін є фігурантом розслідування щодо відмивання незаконно привласнених великих сум грошей під час продажу свого медіабізнесу.

Насамперед поясню читачам, що таке медіабізнес в умовах сучасної України. Знаходиться отакий єврейський хлопчик на ім'я Боря, в якого мізки так влаштовані, що він на всьому «варить» гроші. І от такий хлопчик сідає на хребет талановитим журналістам і починає гендль засобами масової інформації. У випадку Ложкіна це ще й тотальна русифікація України, позаяк він у своїй бурхливій діяльності на ниві медіабізнесу просовував на український ринок насамперед антиукраїнську російськомовну пресу.

Здавалося б, що можна викачати з убогих українських газеток, які дихають на ладан. Але Ложкіни з такими й не мають справ. Вони беруть в оборот газети й електронні ЗМІ, які мають неабиякі прибутки.

У журналістику Борис Ложкін стартовує ще в дев'ятому класі. Спочатку в «Ленинській смені» (бойовому «листу» Харківського обкому комсомолу) друкувався, згодом у газеті обласного комітету Компартії «Юнкорив». Хоч журналістської освіти так і не здобув – не зміг скласти вступних іспитів. З Петром Порошенком Ложкін познайомився ще на початку 2000-х. Один з екс-менеджерів Ложкіна задає, що два бізнесмени зішлись на ґрунті створення нової радіостанції.

За його словами, в результаті Петро Порошенко продав Борису Ложкіну 50% «Радіо-5», на базі мережі якого той побудував «Ретро-FM». Вже через пару років партнери потирали руки – російськомовна радіомережа почала приносити неабиякі прибутки. Працювали журналісти, а прибутки ділили Порошенко й Ложкін. Неабиякі шахрайські здібності Ложкіна так запали в душу Порошенка, що він задав «здібного юнака», коли став президентом.

За даними австрійської прокуратури, Курченко, який був гарантом сім'ї Януковичів, переказав Ложкіну не два чи три мільйона доларів, а, тримаючись за крісло, сотні мільйонів євро. Ось так! Журналісти в Україні жебракують, а аферисти Ложкіни наближаються до омріяного мільярда. А, може, вже наблизилися. Адже посада глави президентської адміністрації, як довели попередники Ложкіна, дуже хлібна.

Усе це ганебною плямою лягає на Петра Порошенка. Адже це його висуванець, партнер по бізнесу й молодший товариш. І як тепер усім нам вислуховувати патріотичні промови Порошенка, як вірити йому, коли він говорить про героїзм і самопожертву героїв Небесної сотні та воїнів зі Східного фронту? Немає йому тепер віри. І хлопці наші, які віддали свої життя не за Ложкіних, а за Україну, повертаються нині в домовинах. Нам усім треба знати про цю сторону діяльності нашого президента. І пильнувати, щоб Ложкіни й гонимі не розграбували Україну до латаної свитини. Як до них це зробили янучари.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Цей день довелося завойовувати. Жодні «круглі столи», політичні та історичні дискусії, численні мітинги впродовж років не здатні були змусити владу визнати 14 жовтня державним святом. Тільки кров Майдану та війна на Сході зробили це. Такою є ціна змін у нашому календарі, де ще донедавна існувало 23 лютого – День захисника Вітчизни, «данина традиції» радянських часів, тоді як повага до власне українських

починання. У календарі українських маркетологів 23 лютого й 8 березня зручно вмостились одне біля одного. «Дівчатка вітають хлопчиків, потім навпаки», – цю нехитру стратегію, вироблену ще методистами радянських шкіл, добре засвоїли в умовах ринкової економіки. Акції, знижки, дискотеки й корпоративи – все було налаштовано на «чоловічі» й «жіночі» дати. Звісно, це не було винаходом українського маркетингу: моду на пострадянському просторі традиційно диктувала Москва,

чарування: невизначений статус на війні (у більшості), поганий мир із ворогом, ув'язнені соратники. І свої спокуси. Спокуса розпочати нову революцію – тут і зараз, криваву й непередбачувану. Спокуса «відкрити другий фронт у Києві», який, зрештою, може покласти край Українській державі. Спокуса піддатися на провокацію й забезпечити потрібну картинку (біс уже з тими російськими телеканалами!) для світових медіа, дискредитувати країну: себе, міліцію, саме свято.

СВЯТО НА ВУЛИЦІ УКРАЇНСЬКА

традицій була геть не в тренді. Їх ушановували десь поза колонними залами, помпезними сценами, просторими кабінетами. Простіше кажучи, на вулиці. Церковний люд звично йшов до храму, поспіхом, аби встигнути ще й на роботу. Патріотичні сили влаштовували марші, які рідко минали без сутичок: чи то з «червоними», що тоді ще грозилися «зупинити бандерівців» десь на Бесарабці, біля пам'ятника Леніну (пам'ятаєте такий?), чи то з міліцією, «натасканою» на «радикальні націоналістичні елементи». І гасло «Слава Україні! Героям слава!» можна було почути тільки тоді, й зовсім не від поважних чиновників чи генералів.

«Покрова – наше свято, Бандера – наш герой!» – лунало в столиці й багатьох інших містах України, однак влада не квапилася це визнавати, боялася. Бо раптом когось образить, ну не просто когось, а Росію, жити з якою за одним літочисленням було чимось на кшталт правил доброго тону, ба навіть спільні підручники з історії писати поривалися. Але страх лікується. Навіть задавлений, пострадянський. І ось уже з високих трибун звучать привітання з Днем захисника України, дата якого не може викликати запитань і сумнівів у громадян незалежної держави.

Нагороди й урочистості до 14 жовтня – це природно, і годі шукати якоїсь нещирості влади в таких діях. Коли ж іще, зрештою, згадати про своїх героїв: сучасників, живих і полеглих, предків, що боролися за нашу свободу? Головне не піддатися спокусі. Спокусі творити ще один привід для цілком совкових за духом заходів, формальної відбувальщини. Спокуси роздавати ордени-медалі разом із достойниками особам «умовно причетним». Спокусі обернути національне свято на мілітарну шароварщину. Спокуси «просто дати людям іще один вихідний». Спокуси не почути за фанфарами скривджених, забутих нашої бюрократією бійців (а їх не бракує), які поневіряються в пошуку потрібних довідок про свою участь у війні.

Зіпсувати свято може не тільки влада. У суспільстві теж є свої «демони», здатні спалювати світлі

Ложкіни вслід за янучарами можуть розграбувати Україну до останньої свитини

у нас лише мавпували, і то не надто талановито. Обділені фантазією українські піарники та інші «креакли» прагнуть і сьогодні адаптувати День захисника України як такий собі аналог 23 лютого, дещо змінити атрибутику – ну хіба складно надягнути замість радянської пілотки мазепинку – і все, свято наближається. «Что подарить мужчине на День защитника?» – спам такого змісту напередодні 14 жовтня не був рідкістю. Знову належність до певної статі стає приводом для подарунків та веселощів. Підтягуються під цю традицію й освітні заклади, у яких совкова інерція залишається доволі відчутною. Стоп! Згадаймо про «собівартість» цього свята. День захисників, а це не тільки чоловіки. День героїв, які не вмирають. Фронтовики мовчки п'ють третій тост. Тож прикрутіть трохи звук на своїй «покровській» дискотеці. Так, це не день жалоби, але привід згадати полеглих куди більший, аніж стрибати під акомпанемент «всем понятной» російської попси.

Націоналісти. Без них не було б цього свята. Як і Майдану, і ще багато чого. Вони знову в опозиції, громадська думка знову до них не надто прихильна. У них свої роз-

цьогорічний марш, можливо, як ніколи став для них іспитом на політичну зрілість, психічну стійкість, урешті-решт. Здається, витримали. Вибух петарди – дрібне хуліганство без серйозних наслідків.

Суть і атмосфера свята залежать не останньою чергою й від його інформаційного наповнення. Якщо в День захисника український глядач і далі дивитиметься фільми про чужих ментів та морпхів, годі чекати патріотичного піднесення. Якщо набити оскомину знятим у 90-х «Нескореним» і ще кількома примітивними кінострічками про УПА, то осіння нудьга гарантована. Якщо створювати українські аналогії «голубих огоньков» до Покрови, ефект буде відповідний. Традиції святкування треба започатковувати тут і зараз: кінематографічного матеріалу навколо хоч греблю гати. Про тих-таки козаків і повстанців можна розповісти без хрестоматійного лиску й по-сучасному – було б бажання. Передусім у медіа-менеджерів, що звикли сприймати цільову аудиторію як людське стадо. Ця «мода» прийшла теж відомо звідки, але час уже зрозуміти всім, що російські моделі в нас не працюють, а впливають хіба що на потенційну «вату».

Цього року свято не зіпсували. Попри численні загрози й спокуси. Але вони залишаться. І додадуться нові. Наприклад, скасувати День захисника України в межах подальших компромісів із самопроголошеними «республіками», які насправді є зграями пропутінських бандитів, безмежно далеких від наших святинь. Наприклад, замінити на який-небудь абстрактний «день примирення», викинувши згадки про УПА. Бо 14 жовтня – це чи не єдине свято в сучасному українському календарі, яке всерйоз подразнює весь «руський мір» та відданого радянській матриці Володимира Путіна. Однак вороття не буде: якщо влада й замислиться над таким, суспільство вчасно нагадає про зміст і ціну цього дня, до визнання якого ми йшли десятиліттями й заплатили за нього кров'ю.

Дмитро Крапивенко
«Тиждень»

ПРАВДА Й КРИВДА

Літак «Малайзійських авіаліній» рейсу МН-17, який 17 липня 2014 року прямував з Амстердаму до малайзійської столиці Куала Лумпур і на борту якого перебувало 298 осіб, було збито російським зенітно-ракетним комплексом (ЗРК) «Бук». Про це 13 жовтня на військово-повітряній базі в Гультені (Нідерланди) повідомив, оприлюднюючи результати 15-місячного розслідування, голова Ради розслідувань з питань безпеки Нідерландів Тьйббе Яустра.

Він, зокрема, заявив, що завданням його слідчої групи було визначити причину катастрофи авіалайнера та відповісти на запитання, що відбулося і чого не було зроблено, аби уникнути трагедії. Висновок щодо причини катастрофи однозначний: це не був ані метеорит, ані ракета, випущена з українського військового літака-штурмовика, як на це раніше вказували представники Росії. Результати слідства беззаперечно свідчать про безпідставність цієї версії.

Біля передньої частини літака стався вибух ракети класу «земля-повітря» над зоною, де відбувався збройний конфлікт. З огляду на це, Т.Яустра зазначив, що Київ, попри те, що там було збито 16 військових літаків та гелікоптерів, не оголосив закриття повітряного простору. 12 липня 2014 року малайзійський «Боїнг» летів на висоті 10500 метрів, вище за встановлену українською стороною «стелю». «Нагальною необхідністю, яку озвучило Міністерство оборони України, було закрити повітряний простір до ешелону 260 – це 7900 метрів, – пояснює голова «Украероруху» Дмитро Бабійчук. – Але для додаткової безпеки Державіаслужбою й «Украерорухом» було запропоновано й застосовано додатковий буфер – до 9750 метрів 320-го ешелону. На той час навіть неможливо було уявити застосування проти цивільного повітряного судна таких потужних комплексів, як ЗРК «Бук».

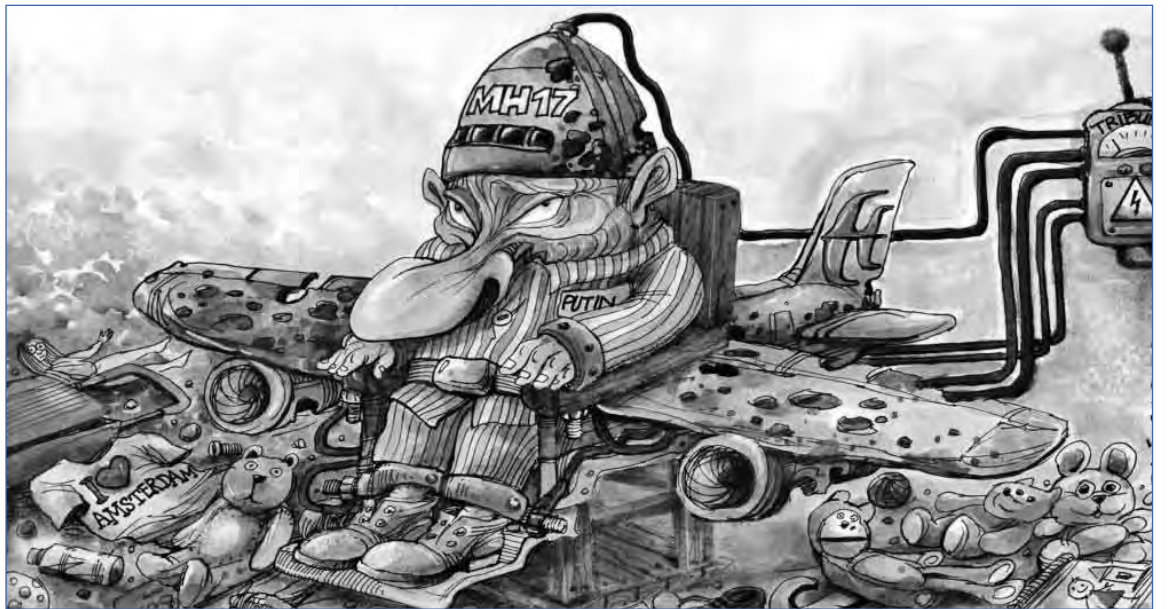
Однак з версією «ракети з «Бука» не погоджується Росія. «Причиною вибуху літака стала детонація від військової ракети, що розірвалася поруч із ним, – зауважив Т. Яустра. – Не всі представники слідства були згодні з тим, що йдеться саме про ракету з «Бука». У своєму коментарі на наш звіт Росія каже, що неможливо визначити різновид боеголовки. Ми бачимо розбіжності нашого звіту з іншим, представленим 13 жовтня російським концерном «Алмаз-Антей» - виробником російських комплексів «Бук», в якому йдеться про цей зенітно-ракетний комплекс їхнього виробництва. В ньому стверджується, що характер ушкодження на обшивці літака свідчить, що це не була ракета з «Бука».

Однак, висновки нідерландських слідчих допомогла

підтвердити часткова реконструкція «Боїнга» з уламків, привезених із зони падіння. Сліди фарби на і всередині кабіни свідчать, що бойова частина належить саме ракеті з «Бука», наголошується в звіті.

Як і очікувалося, в документі немає вказівок на те, хто саме випустив ракету. Це має встановити інша слідча група, якою керують Нідерланди і до складу якої входять Бельгія, Малайзія, Австралія та Україна.

Втім, Тьйббе Яустра зауважує, що нідерландські слідчі розслідували можливу траєкторію польоту ракети. «На нашу вимогу було зроблене моделювання пострілу, – каже він. – Підрахунки свідчать, що ракетна установка стояла в зоні площі 320 квадратних кілометрів

Тепер ні в кого не залишилося жодних сумнівів, що малайзійський пасажирський літак рейсу МН-17 збили російські окупанти

ЗЛОЧИН БЕЗ ПОКАРАННЯ. ПОКИ ЩО

на сході України. Цими всіма даними ми поділилися з міжнародною слідчою групою. Так само ми надали їх для моделювання Росії та Україні. Оскільки всі три результати вказують на схожі географічні зони, потрібне більш детальне додаткове розслідування».

Ознайомившись з результатами звіту, прем'єр-міністр Нідерландів Марк Рютте на прес-конференції заявив, що пріоритетом нині є відстеження та переслідування винних у цій катастрофі. Також він заявив про уроки трагедії. Зокрема, Рютте вважає, що слід «підвищити прозорість та координацію списків авіапасажирів». А вже ідентифікація тих, що загинули в цій трагедії, тривала надзвичайно довго.

У звіті також вказується на небажання Росії надати дані своїх радарів. «Російська Федерація не представила своїх радіолокаційних даних, заявивши, що вони не були збережені». Ті дані комбінованого спостереження з радіолокаторів, які були надіслані замість основних (необроблених) даних, не можуть бути перевірені, підкреслюється в звіті. Згідно з доповіддю міжнародної дослідницької групи Bellingcat, літак рейсу МН-17 «Малайзійських авіаліній» було знищено ЗРК «Бук», який належав російській 53-й зенітно-ракетній бригаді, що базується під Курськом.

Тим часом, нідерландський прем'єр-міністр зауважує, що звіт слідчих щодо катастрофи малайзійського «Боїнга» – це «важлива складова частина» кримінального розслідування трагедії, та в цьому контексті закликав Росію забезпечити «повну співпрацю» з нідерландськими слідчими.

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг привітав звіт нідерландських експертів стосовно катастрофи малайзійського «Боїнга-777» і заявив, що винні мають бути якнайшвидше притягнуті до кримінальної відповідальності. «Я вітаю проведення Радою розслідувань з питань безпеки Нідерландів незалежного й відкритого розслідування. Цей звіт відповідає завданням, поставленим Радою Безпеки ООН. Розслідування проведено згідно з правилами та процедурами Міжнародної організації цивільної авіації», – наголошується в заяві Столтенберга, оприлюдненій у вівторок, 13 жовтня.

«Цей звіт сприяє пошуку відповідей на багато запитань, які ставлять родини загиблих. Його результати підтверджують, що літак було збито російською ракетою «Бук». Ті, хто безпосередньо й опосередковано відповідальні за збиття «Боїнга-777», мають бути притягнуті до відповідальності й якнайшвидше постати перед судом», – наголосив Столтенберг.

Українська сторона також підтримала технічний звіт нідерландських слідчих, а українська слідча група переконана, що мета держав-учасниць міжнародного розслідування – довести справу до вироку.

На думку українського віцепрем'єра, голови комісії з розслідування обставин катастрофи в небі над Донеччиною Геннадія Зубка, звіту нідерландських слідчих достатньо, щоб «рухатися в кримінальному розслідуванні». В паралельному звіті української комісії, як і у висновку міжнародної

групи, йдеться про те, що цілую ракети була кабіна літака: майже всю масу вражальних елементів прийняла носова частина, а отже, й пілоти, що унеможливило посадку. Проте українська комісія до цього додає ще й місцезнаходження пускової установки – окуповане проросійськими сепаратистами місто Сніжне на Донеччині – і присутність там російських інструкторів.

«Перше, – каже Г.Зубко, – точка, звідки було випущено ракету: це територія, контрольована проросійськими бойовиками. Друге, це зброя, яка однозначно була російською. Окрім того, неможливо невідповідним людям керувати такою зброєю – вона дуже високоточна, й вона конкретно вражає пілотів. Тому ми вважаємо, що це були російські інструктори», – заявив Г. Зубко.

«Тепер ні в кого немає сумнівів, що МН-17 було збито з території, окупованої росіянами, з російської зброї. Прізвища винних мав назвати трибунал, створення якого, скориставшись правом вето, заблокувала Росія», – так відреагував на звіт міжнародної слідчої групи Президент України Петро Порошенко.

Координатор військових програм Центру Разумкова Олексій Мельник зауважує, що метою звіту, опублікованого в Нідерландах, було саме уточнення технічних причин катастрофи, а не встановлення винних. В цьому сенсі звіт є досить чітким, каже експерт, і своє завдання група виконала якщо не на сто відсотків, то близько до того.

«Поле пошуку звузилося після публікації цих результатів, –

вважає О.Мельник. – Слідство триває, й фактів достатньо, щоб тепер встановити безпосередніх виконавців. Над цим працює інший формат – кримінального розслідування».

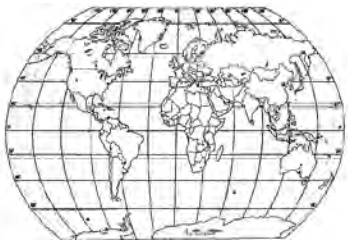
В результаті нідерландського звіту російська сторона втратила одну з експлуатованих нею версій про те, що МН-17 нібито було збито ракетою класу «повітря-повітря» з українського штурмовика. Проте холуї Путіна з усіх сил намагаються спростувати неспростовуване – пасажирський літак збили з «Бука» кадрові путінські військовики. Остання версія концерну «Алмаз-Антей», виробника ЗРК «Бук», знову товче воду в ступі – «Боїнг» збили з району населеного пункту Зарошенське, який перебував під контролем української сторони. Про це у вівторок, 13 жовтня заявив гендиректор російського концерну «Алмаз-Антей» Ян Новиков. А заступник міністра закордонних справ Росії Сергій Рябков назвав звіт нідерландських слідчих упередженням. «Тут є спроба виконати політичне замовлення», – сказав він.

Втім, якби не брехали, замітаючи сліди злочину, путінські посадовці, світові дедалі чіткіше стає зрозуміло: на Донбасі діяла й продовжує діяти страхітлива сила, яка здатна на будь-який злочин, навіть на збиття пасажирського авіалайнера, в якому летіли діти, старики, вагітні жінки. Зупинити її – нагальне завдання всього людства.

**Андрій Гурин
Спеціально
для «Нової газети»**

**Карикатура
Олекси Кустовського**

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Голова Центральної виборчої комісії Білорусі Лідія Ермошина повідомила, що чинний президент Білорусії Олександр Лукашенко переміг на виборах президента країни, які відбулися 11 жовтня, набравши 83,49% голосів виборців. «У цілому по республіці О.Лукашенко набрав 83,49% голосів», – сказала Л.Ермошина.

Найкращий результат О.Лукашенко, який вп'яте став президентом Білорусі, пока-

зав у Могильовській області, де за нього проголосувало 88,29% виборців, найгірше за О.Лукашенку голосували в Мінську, де він набрав лише 65,58% голосів.

Показаний на цих виборах результат став для чинного президента найкращим за всі п'ять виборчих кампаній, у яких він брав участь. У 1994 році він набрав 80,6% голосів у другому турі виборів, у 2001 році – 75,65%, в 2006 – 83,0%, в 2010 – 79,65% голосів.

Альтернативи Лукашенку цього разу було три, двоє з яких вважають підставними кандидатами: лідера Білоруської патріотичної партії та верховного отамана «Белорусского казачества» Миколу Улаховича та лідера Лібераль-

Олександр Лукашенко вп'яте став президентом Білорусі. Фото Укрінформу

но-демократичної партії Сергія Гайдукевича.

Головною ж конкуренткою та єдиною опозиційною стала Тетяна Короткевич – перша жінка, яка балотувалася в президенти за всю історію незалежної Білорусі. Саме їй пророкували доволі високі рейтинги на виборах. Втім, Тетяна Короткевич набрала всього 4,42%, а Сергій Гайдукевич та Микола Улахович й того менше – 3,32% та 1,67% відповідно. Проти всіх проголосувало 6,4%.

Білоруські опозиціонери не визнали цих результатів, як і виборів у цілому. Попри це, лідери опозиції Микита Статкевич та Володимир Некляев заявили, що не планують жодних акцій після закінчення голосування. Але стихійна демонстрація все-таки виникла

– о восьмій вечора 11 жовтня люди з прапорами Білорусі, Євросоюзу та навіть України зібралися на Жовтневій площі в Мінську, щоб протестувати проти результатів виборів та вимагати відставки Олександра Лукашенка.

Протягом дня Центровиборчком повідомляв про неімовірно високу явку: вже о 12-й годині дня цифра становила 51,2%, о 4-й по полудні – 74,61%, а в хвилину закриття виборчих дільниць – 87,2% виборців. Це були вибори рекордів – рекордне число тих, хто проголосував достроково, рекордна явка за всі 20 років і рекордний відсоток, який отримав Олександр Лукашенко. Така вона, демократія по-білоруськи.

СИРІЯ: 88 ВІЛЬОТІВ РОСІЙСЬКИХ «СУШОК» ЗА ДОБУ

Тільки за одну добу російські бойові літаки в Сирії зробили 88 авіанальотів

Москва відзвітувала про 88 бойових вильотів своїх бойових літаків СУ (російські пілоти називають їх «сушками») в Сирії за добу, що є одним з найвищих показників з початку російської операції два тижні тому. Тим часом, сирійська армія спільно із союзниками готуються до наступу на позиції повстанців в Алеппо.

За даними агенції Reuters, аби підтримати армію Башара Асада та «Хезболлу», до Сирії останніми днями прибули тисячі вояків з Ірану. А до столиці Сирії в середу, 14 жовтня, навідалася делегація членів іранського парламенту. «Коаліція на чолі зі США зазнала поразки у боротьбі з тероризмом; натомість співпраця Сирії, Іраку, Ірану та Росії виявилася успішною», – заявив керівник парламентської делегації Ірану Алаеддін Бурджерді.

Тим часом, генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг назвав підтримку президента Сирії Башара Асада з боку Росії «неконструктивною». Підтримка, яку Росія продовжує надавати президентові Сирії Башару Асаду, тільки продовжує війну в цій країні, заявив Столтенберг під час засідання Парламентської асамблеї альянсу в Норвегії в понеділок, 12 жовтня.

«Росія має відігравати конструктивну роль у боротьбі проти «Ісламської держави». Підтримувати режим Асада – неконструктивно. Це тільки продовжує війну в Сирії», – цитує виступ Столтенберга інформагенція Reuters. Генсек НАТО також оголосив, що альянс не планує долучатися до війни в Сирії.

Як відомо, через участь Росії в конфлікті сирійська опозиція заявила, що бойкотуватиме мирні переговори, які пропонує провести ООН.

СПРАВА ТЮРЕМНОГО КАТА В РУМУНІЇ

Верховний суд Румунії розпочав 12 жовтня розгляд справи начальника тюрми для політичних в'язнів Александру Вишинеску. У липні 90-річного чоловіка визнали винним у злочинах проти людства та засудили до 20 років позбавлення волі.

Із вирокком не погодилися ані засуджений, ані сторона обвинувачення. Апеляції дійшли до Верховного суду. Вишинеску наполягає, що лише виконував накази. Нащадки замучених в'язнів вимагають чіткіших формулювань:

«Ми хочемо, щоб чіткіше написали, що саме він вчинив. Ми не просимо про збільшення терміну, з огляду на його вік це не має сенсу. Але треба чітко зазначити, в чому саме він винен. Треба, щоб люди знали це. Ми хочемо зберегти пам'ять про героїв Римніку-Серат» – каже донька одного із закатованих політичних в'язнів.

У страхітливій в'язниці в часи комуністичної сваволі в Румунії Александру Вишинеску закатовував політичних в'язнів до смерті

Римніку-Серат була однією з найбільших і найжорстокіших тюрем у Румунії в середині ХХ століття. Вишинеску був там комендантом у 1956-1963 роках. Слідство встановило його

причетність до смерті щонайменше 12 в'язнів. Їх кували, обливали льодяною водою, морили голодом, не надавали медичної допомоги.

Справа Вишинеску – перший з 1989 року в Румунії судовий процес над поплічниками комуністичного режиму.

СЛОВА ВИБАЧЕННЯ ВІД ПАПИ ФРАНЦИСКА

Папа Римський Франциск попросив вибачення у вірян. Це сталося на площі Святого Петра у Ватикані, під час недільної меси 11 жовтня.

Перед тим, як зачитати звернення до пастви, він сказав, що вибачається за скандали, які нещодавно трапилися у Ватикані. Десятки тисяч людей, які були присутні на площі, зааплодували Понтифіку.

«Я прошу у вас вибачення. Ісус – реаліст. Він каже, що помилки та скандали неминучі, але тужить за кожним, хто спричиняє ці скандали», – сказав Папа Франциск.

Речник Ватикану отець Федеріко Ломбарді не зміг уточнити, які саме скандали мав на увазі Папа Римський. Втім, їх було чимало. Скажімо, кілька тижнів тому один з прелатів зізнався, що він гей. Під домашнім арештом помер архі-

Папа Франциск попросив вибачення під час останньої меси на площі Святого Петра в Римі за сексуальні злочини католицьких священників

єпископ, визнаний винним у розбещуванні неповнолітніх.

Нещодавно Папа заявив, що в нього є достовірна інформація, яка дозволяє ствер-

джувати, що майже 2 відсотка священників-католиків є педофілами. В інтерв'ю італійській газеті Repubblica Папа порівняв злочини по відношенню до дітей з проказою, що вразила Католицьку церкву. Він пообіцяв протистояти цьому зі всією жорсткістю, котра від нього вимагається.

Минулого року Папа посилив закони Ватикану проти насилля над дітьми, а на початку червня цього року просив прощення у жертв сексуального насилля з боку священників. Це була його перша зустріч з жертвами з моменту обрання на Святий престол. Тоді Понтифік поклявся покарати священнослужителів, які чинили насилля над дітьми.

За повідомленнями зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко Фото Reuters

З ПЕРШИХ УСТ

Світлана Алексієвич стала першою в історії жінкою-письменницею, удостоєною Нобелівської премії в галузі літератури, яка народилася в Україні. Вона прийшла в цей світ 31 травня далекого від нас 1948 року в тодішньому Станіславові (нині – Івано-Франківськ). Її мама була українкою, а батько – білорусом. Згодом він і перевіз родину до рідної Білорусі. Саме там, в селі Копаткевичі Петриківського району на Гомельщині, Світлана й виросла. Працювала вихователькою в дитсадку, вчителем історії та німецької мови в школах Мозирського району, журналістом газети «Прип'ятська правда» в Наровлі. В 1972 році закінчила факультет журналістики Білоруського державного університету, почала працювати в районній газеті «Маяк комунізму» в містечку Береза Брестської області. В 1973-1976 роках працювала в «Сільській газеті», а в 1976-1984 – завідуювачкою відділу нарисів і публіцистики в журналі «Неман». Назнаменитіші книги Світлани Алексієвич – «У війни не жіноче обличчя» (1985), «Цинкові хлопчики» (1989), «Чорнобильська молитва» (1997), «Доба секонд-хенду» (2013) – це збірки інтерв'ю з простими людьми – очевидцями епохи.

У програмі Еспресо. TV «Вечір з Миколою Княжицьким» лауреатка Нобелівської премії в галузі літератури, яку їй надали за «унікальний творчий метод – прискіпливо складений колаж людських голосів», розповіла про енциклопедію «червоного життя», невидимі тіні катів і жертв тоталітаризму, які нас оточують, та свою українську кров.

ПРО ЖАНР

Це є наша традиція літературна. Ще під час Першої світової війни Федорченко збирала записи солдатів у шпиталі, де працювала. Адамович робив цю роботу, «Я з вогняного села» – така книга. Потім вони робили з Граніним «Блокадну книгу». Я по-своєму роблю цей жанр, але спроба зібрати історії з «голосів, які зникають» і спроба наздогнати історію, яка занадто швидко плине, вона в нашій культурі існує.

Усні історії в американському варіанті, я знаю багатьох, хто працює з цим в Європі, – це журналістика. У якомусь плані це робить сьогодні Муа Янь, китайський письменник, якого витягли

Уродженка Станіславова (нині – Івано-Франківська) Світлана Алексієвич – лауреат Нобелівської премії в галузі літератури

СВІТЛАНА АЛЕКСІЄВИЧ: «НЕ ДАЙТЕ МАЛЕНЬКИМ ЧИНОВНИЧКАМ УКРАСТИ У ВАС ПЕРЕМОГУ»

У ці дні Світлана Алексієвич отримує привітання з усіх куточків нашої планети

ПРО ТЕМИ

Я 30 з чимось років писала історію «червоної утопії», «червоної людини» – я її так називаю, і в мене була «головна велич задуму», як казав Бродський, я хотіла створити енциклопедію «червоного життя» – так, як ми живемо. Таких людей, напевно, ніколи не буде, на такому величезному просторі такого жакливого експерименту. І страшного, і в чомусь – чудового. Я йшла слідом за історією по головних її точках. І це п'ять книг: Друга світова війна, діти і жінки, потім війна колоніальна – «Цинкові хлопчики», потім «Чорнобильська молитва» – зовсім інша війна, і вже розпад цієї

«червоної імперії». Ось ці п'ять книг. Так що теми – це головні точки цього життя, яке ми нещодавно прожили й називалося воно соціалізмом.

ПРО КОМУНІЗМ, ЩО НИНІ З КРОВ'Ю ХОДИТЬ

Якось мені одна з героїнь моєї книги каже, що «я ось вам розповім, що тільки радянська людина може зрозуміти радянську людину». Я взагалі-то прожила сорок років за радянської влади. Я в передмові книги кажу, що це історія не якогось прибульця, я сама – радянська людина багато в чому. Я жила 40 років в СРСР: і піонер, і комсомолка, мої бабусі, ді-

дусь, батьки були «червоними». «Червона людина» в нас усіх дуже глибоко сидить – говорить про це всім, про те, що відбувається. У 90-ті роки ми думали, що все – приїде автобус і ми поїдемо в нове життя. Так нам здавалося. Комунізм десь канув, а в результаті – ні, ось зараз він з кров'ю ходить, не мені вам, українцям, про це розповідати.

Я дуже підтримую Україну, адже це моя друга Батьківщина, була на Майдані й плакала над фотографіями Небесної сотні... Я не підтримую тих 84 відсотка росіян, які хотіли війни з Україною. Путін і Лукашенко – це тоталітарні лідери. Путін зробить для Росії в Сирії другий Афганістан.

ПРО ТЕ, ЧОМУ ПОВЕРНУЛАСЯ ДО БІЛОРУСІ З ЄВРОПИ

Я вже другий рік не живу в Європі, вирішила повернутися до Білорусі. Я ніколи не хотіла залишатися в Європі, хоча така можливість була. Моя робота передбачає необхідність життя серед простих людей. Це не напишеш через інтернет. Я ось це все ловлю в тролейбусі, автобусі, в кафе, на вулиці, в селах... Це дуже тонко – зробити образ часу, зловити його. Друга причина, Європа – все-таки інший світ, там треба жити, маючи причину. Я нещодавно зустрічалася з німецьким президентом Гауком, і він говорив, що немає такої книги

мого жанру про НДР. А я сказала, що я б ніколи не змогла написати таку книгу, оскільки я не можу зрозуміти цю ментальність, у мене інша бабуся, інший дідусь, інші пісні, інакше ховаємо, інакше до смерті ставимось. І в Європу я поїхала на знак протесту. Нам здавалося, що наш протест буде почутий, це був протест проти диктатури Лукашенка, що починалася. За ці 12 років, що я там прожила, все так посилювалося, ця повзуча коричневість такого дивного мультикольору – вона розповзлася. Як Лукашенко зараз каже, що він – не найстрашніший диктатор в Європі. І в цьому є правда. На щастя, це маленька країна, без ядерної зброї, так що всі ці психози маленьких цих диктаторів важко задовольнити на нашій маленькій території. Але життя кільком поколінням власного народу зіпсувати можна.

ПРО НОВІ ІДЕЇ

У мене є ще дві ідеї, але вони такі метафізичні. Соціальний проект, мій особистий, закінчено. Тому що, все що я могла сказати про людину, про те, як змінюється зло, це я все сказала. Писати про чеченську війну або про те, що у вас відбувається, – я нічого нового не скажу. Все, що я могла б там сказати, я вже сказала. У мене новий проект і нові книги. Про кохання, ось чоловіки і жінки розповідають свої історії кохання. Це конкретні історії. І друга – про старість і смерть. Як людина йде з цього світу в потойбіччя, що вона думає перед вічністю, про що згадує... Мене екзистенційні речі цікавлять вже. Соціальні відповіді я всі для себе знайшла.

ПРО КНИГУ «ДОБА СЕКОНД-ХЕНДА»

Ця книга в першому варіанті видавалася років десять тому, називалася «Зачаровані смертю», коли розвалювався Союз і було багато самогубств. І по-моєму, історій десять я зробила в першому варіанті. Я спробувала тему. А потім минуло ще десять років, я зрозуміла, що буде завершальна книга мого циклу «Червона людина», ось я вирішила написати в такій назві. Вона називається «Доба секонд-хенду. Кінець червоної людини». Все життя наше сповнене історій самогубств. Особливо в 90-ті роки. Ми мало не на першому місці в цьому, тому що для багатьох людей рухнув світ. Я не брала самогубства через любов, через сварки з дівчиною. Я брала історію, коли людина втратила сенс життя, опертя під ногами. Через це хотіла показати чорну магію цієї «червоної ідеї». Історій там багато, я по-своєму кожному з них переживаю.

Там є історія, яка, може, зрозуміла українцям. Це історія, як до Чечні посилали всіх, якщо пам'ятаєте, міліцію за списком: сьогодні з цієї області, завтра – з тієї, і це ось

– з Рязанської області. Там поїхала дівчина-міліціонер і від усього, що вона там побачила, так можна припустити, вона покінчила з життям. Видно, не просто вбивати на чужій території. Що таке військовик на чужій території – це банда. Це спочатку кажуть вони, що їдуть «заради великих ідеалів». Коли ж вони приїжджають на місце, то бачать, що приїхали в звичайну банду. Це відразу гроші, збагачення, обман, зрада, алкоголь, наркотики, знищення всього людського. Там мама цієї дівчини має типаж такої великої, красивої жінки. Саме вона про все це розповідає, що таке війна і як влада поводиться з людиною... Точно так само, як нині російська влада

ла. Ця бідність, несправедлива дільба, тому що замість комуністів, які робили якийсь вид і «розшаркувалися» перед гегемоном, перед маленькою людиною, то тут, як каже один олігарх, «якщо у тебе немає мільйонів, пішов ти на...». Замість комуністів прийшла жорстока мафія, прийшов такий латиноамериканський варіант капіталізму. Виховання було радянське, інтернаціональне, люди жили в мирі і раптом така темрява. І, звичайно, у страшній жорстокості. І було тільки незрозуміло, куди цю ненависть буде спрямовано. На думку б не спало, що це буде в бік України. І як змінювалося телебачення: ці «Старі пісні про головне», про Сталі-

цеї Землячки, руки по лікоть у крові, це страшна жінка. Далі вийшли з кінотеатру – вулиця Володарського... Знову запитує і я знову не знаю, що відповісти. Це ж ніякий не Володарський, а Мойсей Гольдштейн, який репресовував працівників преси, моїх колег тодішніх. За слово правди – кулю в лоба. Справді, ми живемо серед катів і жертв – ці незримі тіні зникли формально, але залишилися в символах і в наших душах. І як це впроваджується в нашу свідомість, у наше життя, ми навіть не знаємо. Це на рівні 25-го кадру. Це потрібно тотально вичищати. Але чистку цю потрібно проводити, пояснюючи народу. Втрата демократії, пе-

було більше речку, ми жили в Івано-Франківську, тоді нічого не продавали радянським офіцерам, батько, він – льотчик, їхня авіаційна частина стояла там та товариші якимось чином закинули його через стіни в жіночий монастир. Він прийшов до настоятельки-ігумені, став перед нею на коліна і сказав, що «ти можеш зі мною все, що хочеш зробити, але врятуй мою дитину». Ну, і розповів, що я вмираю від рахіту (це 50-ті роки). Вона сказала, щоб дружина приходила і кожен день вона отримуватиме півлітра козячого молока. Так що бандерівці врятували мені життя.

Звичайно, я пам'ятаю, що дуже важко жили батьки. Батько ж був військовий, потім довго сільським учителем. Я пам'ятаю запах його волосся, пилу, його долоні. Бабусю по маминій лінії, галичанку, пам'ятаю, дуже красиву, з прекрасним голосом, пам'ятаю, як хату білили, як хліб пекли. Це дуже сильно пам'ятаю. Я завжди кажу, що пишаюся, що в моїх жилах тече й українська кров.

ПРО ТЯЖКУ ДОЛЮ БІЛОРУСІ

Я думаю, що як би не любив Лукашенко владу, у нього немає культурного потенціалу для демократичних законів. Він живе весь час у гетто, він закритий, він не знає іншого життя. Те, що він знає навколо, – це диктаторське якість. А от те, як він поводиться щодо України, це гідне поваги. Він поводить себе правильно, як і повинен поводитися.

Разом з тим він боїться Путіна, боїться, що він наступний на черзі після України. Донині нас Росія купувала, поки були гроші. А нині ось уже в газеті «Известия» друкуються статті, в яких пишуть, що «Батька» повинен визначитися: з Європою він чи з Росією. У нас будуть складні часи. Лукашенко – політична тварина, він нюхом відчуває події, у нього якісь рецептори працюють, не інтелектуальні, а інші зовсім. І він відчуває ці небезпеки. Я думаю, дай Бог, йому повернути до Європи, але хто його відпустить? Ось люди були б готові повернути. Але ж ми маленька країна – нас усього 10 мільйонів.

ПРО УКРАЇНСЬКИЙ ДОСВІД ПЕРЕМОГИ

В Україні є досвід перемоги, початковий етап цієї перемоги. Революція Гідності – це прекрасно! Але Наполеон, здається, говорив, що найбільші революції може з'їсти маленький чиновничок. Ця небезпека завжди існує. Пам'ятайте про це! Не дайте цим «маленьким чиновничкам» украсти у вас велику перемогу над злом, над мафією, над страхітливою ненажерливістю страхітливих людей з їхніми «межигір'ями» й золотими унітазами.

Книги Світлани Алексієвич перекладено багатьма мовами світу

нічого не каже тим росіянам, яких посиляє і яких вбивають на Донбасі, яких обманним шляхом посиляють, спочатку обіцяють платити, потім не платять, деякі одурманені люди через ідеї туди їдуть. Але багато хто їде відверто за грошима і самі зізнаються в цьому. Ця історія дуже страшна. Там є історія ГУЛАГу, коли донька й мати сиділи в зоні, тобто дівчинка народилася там і її виховали так, що вона вважала, що її мама – ворог народу, а вона любить Сталіна. Все це матерія того, як обробляється й одурманюється людина.

ПРО ТЕ, ЗВІДКИ В РОСІЯН ЕНАВИСТЬ ТА АГРЕСІЯ

Я не знала часів ГУЛАГу й колективізації. Я думаю, це було страшніше, ніж у Німеччині, тому що Гітлер не поведівся так з власним народом. Він євреїв поставив за межу, але з власним народом так не поведівся і не вів таку довгу, нелюдську громадянську війну зі своїм народом, як Сталін. Я думаю, те, що являла собою сталінщина, – це був найстрашніший час. А нині мене і вас, як інтелігентних людей, лякає те, як швидко зникає те колишнє життя, ті колишні люди, ті колишні поїздки в Грузію на фестивалі письменницькі, в Україну, зокрема. І ці розмови, раптом приходиш, починаєш читати і в страху бачиш: скільки ненависті. Як коли писала цю книгу, мала передчуття, що щось буде. Я, звичайно, не могла припустити, що українці будуть воювати з росіянами, але така злість, така ненависть гуляла по Росії, я її відчува-

Світлана Алексієвич у роки своєї журналістської юності

на, фільми про чекістів, величезна лавина книг про Сталіна, про Берію, що вони любили, з якими жінками спали, які винапили, які цигарки палили... Їх намагалися зробити «людьми», олюднити, повертаючи до нас у життя. Це початок фашизації суспільства. Не випадково, нормальні люди в Росії читають книги про те, як зароджувався фашизм у Німеччині.

ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ОЧИСТИТИСЯ ВІД ТІНЕЙ КАТІВ

Це правильно, що ви пам'ятники Леніну, його приспінникам і чекістам всяким зносите в Україні. Звичайно, це ще не означає, що люди стануть вільними від спадку комунізму, але з чогось потрібно починати. Я йду містом з онукою, рідним містом вулицею імені Землячки і вона мене запитує, хто це така, а що я їй відповім? У неї ж, у

ребудови була в тому, що ніхто людям нічого не пояснював. І чому все це було непрозоро. Я бачила, як Меркель, коли була криза в Німеччині, виходила весь час на телебачення; це було у Франції у важкі часи – там філософи й інтелектуали розмовляли, пояснювали на телебаченні, радіо. А ми жили неначе в тумані – розповідають про більшовицьких катів, а виходиш на вулицю, а там, будь ласка, вулиці імені Землячки, імені Володарського...

ПРО «БАНДЕРІВЦІВ», ЯКІ ВРЯТУВАЛИ ЖИТТЯ

Я все своє дитинство провела в українському селі, у Вінницькій області. Я коли їхала сюди, мене одна жінка-професор запитала: «Як ти можеш до цих бандерівців їхати?». Я кажу, що знаю бандерівців, вона дивується. Кажу, що ці бандерівці врятували мені життя, коли мені

ЗА УКРАЇНСЬКУ УКРАЇНУ!

Уперше день Української Повстанської Армії відзначили на державному рівні. Адже День захисника України тепер святкують 14 жовтня – на Покрову Пресвятої Богородиці, яка є Днем українського козацтва та водночас офіційним Днем заснування УПА. З нагоди свят у Києві відбувся велелюдний Марш Героїв, мета якого – вшанувати всіх героїв нашої Батьківщини: княжої доби, козацтва, вояків УНР, Холодного Яру, УПА, військовиків та до-

бровольців нинішньої московсько-української війни. Тисячі людей вийшли на мітинг на Михайлівській площі в центрі української столиці, який розпочався з молитви за Україну та хвилиною мовчання за загиблими на Донбасі та героями Небесної сотні. Серед організаторів акції – Всеукраїнське об'єднання «Свобода», «Правий сектор», Організація українських націоналістів, Конгрес українських націоналістів. Поруч з височилими ветеранами йшла мо-

лодь, поруч із загартованими в боях воїнами АТО – усміхнені молоденькі дівчата з букетами квітів у руках. Українці, як ніколи, відчували себе в цей день єдиними. В надії жити, нарешті, в українській Україні, розмовляти рідною мовою, а не мовою окупанта, співати рідних пісень й молитися Пресвятій Богородиці, яка тримає над нашою Вітчизною, немов оберег, свою святу Покрову.

Фото радіо «Свобода»

В УКРАЇНІ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО
ПРИВІТАВ УКРАЇНЦІВ
З ДНЕМ ЗАХИСНИКА

Президент України Петро Порошенко привітав співвітчизників з державним святом – Днем захисника України. Він зробив це в сучасний спосіб, розмістивши відеоролик на Youtube. Відео розпочинається текстом «За рік ми побудували нову українську армію» і демонструє зразки нової сучасної військової техніки, яку має на озброєнні військо України.

«14 жовтня – свято всіх, хто любить Україну. Свято тих, хто тілом, серцем і душею відчув свою відповідальність і причетність до оборони України. З нами Господь і правда. Слава Україні!» – написав раніше президент на своїй сторінці у Facebook.

14 жовтня українці традиційно відзначають релігійне свято Покрови, яка здавна вважалася покровителькою українського козацтва. Святкування цього дня дотепер мало неофіційний статус, але від 2015 року 14 жовтня є державним святом – Днем захисника України.

Петро Порошенко подякував іноземним державам за надання Україні нелетального озброєння й зазначив, що необхідності залучати іноземних військовиків у вирішення конфлікту на Донбасі сьогодні немає. «Нам не потрібні іноземні солдати. Українці мають достатньо військової майстерності й сили духу, щоб захистити свою землю від окупантів», – сказав він у Києві на відкритті виставки військової техніки «Сила нескорених» з нагоди Дня захисника України.

ПРЕЗИДЕНТ
ЗАПРОПОНУВАВ
ПЕРЕДАТИ «МЕЖИГІР'Я»
ВІЙСЬКОВИКАМ

Президент України Петро Порошенко запропонував Кабінету Міністрів передати в розпорядження Міноборони резиденцію українського экс-президента Віктора Януковича «Межигір'я». Про це глава держави заявив у вівторок, 13 жовтня, під час відвідин бази оперативного командування «Схід» Збройних сил України в Дніпропетровську.

«Вчора я запропонував уряду, як на мене, дуже цікаву ініціативу: передати сумнозвісне «Межигір'я» у відання Міністерства оборони України для створення на його базі всеукраїнського реабілітаційного

центру для учасників АТО», – заявив Порошенко.

Президент висловив упевненість, що «це буде справжнє відновлення справедливості».

«Так само ставлю питання про те, щоб Верховна Рада розглянула можливість передачі хоча б тимчасово в управління Міноборони санаторіїв колишньої радянської профспілкової власності. Вони, українські воїни-герої, сьогодні мають право, вони його заслужили, щоб відновити сили й адаптуватися до мирного життя», – сказав П.Порошенко.

У МЗС УКРАЇНИ
ПОЯСНИЛИ, ЧОМУ
НЕ ЗАКРИЛИ НЕБО
НАД ДОНБАСОМ

Україна не закрила повністю повітряний простір над Донбасом до моменту катастрофи малайзійського пасажирського літака рейсу МН-17, оскільки ніхто не припускав, що Росія має намір приховано застосувати потужні ракети проти цивільної авіації. Про це заявив міністр закордонних справ України Павло Клімкін.

«Ніхто на той момент не усвідомлював такої загрози, і що Росія може відправити на Донбас такі високотехнологічні системи, які можуть збивати цивільні літаки», – наголосив він.

При цьому Клімкін підкреслив, що Росія розв'язала неоголошену гібридну війну, під час якої не зрозумілі ані наміри, ані типи зброї, до яких може дійти справа.

«Коли починається війна, коли вона оголошується, ти знаєш, чого чекати. Але ця війна не була оголошена, і ніхто не міг навіть уявити такої загрози», – зазначив міністр.

Нагадаємо, раніше віцепрем'єр-міністр, голова урядової комісії з розслідування причин авіакатастрофи рейсу МН-17 Геннадій Зубко заявив, що на момент аварії малайзійського Боїнга-777 всі рекомендації Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО) Україною було виконано.

У ЗОНІ АТО
АКТИВІЗУВАЛИСЯ
РОСІЙСЬКІ СПЕЦНАЗІВЦІ

Бойовики на Донбасі активізували застосування спеціального озброєння та спорядження, що дозволяє діяти непомітно й приховано (глушники, нічні й денні оптико-електронні прилади, сканери тощо). Про це повідомив координатор групи «Інформаційний опір» Дмитро Тимчук.

За його повідомленням, у першій лінії фіксується зростання чисельності диверсійних груп спецназу російських спецслужб –

Головного розвідувального управління (ГРУ) при генштабі Збройних сил Росії та Федеральної служби безпеки (ФСБ).

«Характерними особливостями дій цих диверсійних груп є використання «мінних пасток», спроби здійснення коротких вогневих нальотів на окремо розташовані опорні пункти українських військ», – повідомив Тимчук.

13 жовтня бойовики відкрили вогонь по позиціях сил АТО з підствольних та автоматичних гранатометів південніше Авдіївки, внаслідок чого один український військовик загинув, двох поранено. Міністр оборони України Степан Полторак повідомив після обстрілу, що представники Збройних сил України вивчають обставини обстрілу позиції українського війська під Авдіївкою.

НА ТИМЧАСОВО
ОКУПОВАНІЙ ЛУГАНЩИНІ
ПОЧАЛИ МОВЛЕННЯ
УКРАЇНСЬКІ РАДІО Й
ТЕЛЕБАЧЕННЯ

На тимчасово окупованій Луганщині почали мовлення українські радіо й телебачення – концерн РРТ ввів у дію відповідні передавачі й тепер мешканці окупованих територій, що розташовані ближче до лінії розмежування, мають змогу дізнаватися новини з вільної частини України. Про це повідомила прес-служба Міністерства інформаційної політики.

Трансляції програм «Радіо Пульс» Луганської ОДТРК відбуваються на частоті 99,5 МГц, а телебачення – на 25-му каналі. Сигнали частково дістають і до Луганська. Після отримання коштів з бюджету потужність передавачів обіцяють збільшити.

«Юристи Міністерства інформаційної політики України розпочали готувати постанову для подальшого забезпечення стабільного функціонування системи національного телебачення й радіомовлення в Одеській, Херсонській, Харківській областях та в зоні АТО», – йдеться в повідомленні Мінінфополітики.

Як повідомляла українська ЗМІ, у вересні в тимчасово окупованому Криму почало працювати «Українське радіо».

ІД-КАРТКА ЗАМІСТЬ
ПАСПОРТА

Пластикові посвідчення особи з біометричними даними замість внутрішнього паспорта громадяни України з чотирнадцяти років почнуть отримувати вже з січня наступного року. Про це повідомили у Державній міграційній службі (ДМС).

Україні потрібно чотири-п'ять років для того, аби зробити реєстр власників внутрішніх паспортів повністю електронним – паперові архіви ДМС буде знищено. Про це на засіданні уряду повідомив виконавчач обов'язків голови ДМС Максим Соколюк, презентуючи нову систе-

му ідентифікації громадян. За його словами, паперові внутрішні паспорти замінять пластиковими ID-картками з біометричними даними.

«Але ми не міняємо лише паперовий паспорт на пластик. Пластик сам по собі не є «живий», він працює, коли є електронні сервіси. Тому на паспорті передбачено чіп і електронний цифровий підпис. Відповідний законопроект нині знаходиться на розгляді у Верховній Раді», – зазначив Соколюк.

На його думку, змінювати паспорт на картку українці будуть заради спрощення доступу до адміністративних послуг, і певний час обидва варіанти посвідчення особи існуватимуть паралельно. Запровадження біометричних паспортів – один з елементів плану спрощення візового режиму з Європейським Союзом. Єврокомісія має намір до 15 грудня оцінити виконання Україною відповідного Плану дій.

БОРИС ЛОЖКІН
– КОРУПЦІОНЕР Й
ГОЛОВА АДМІНІСТРАЦІЇ
ПРЕЗИДЕНТА ЗА
СУМІСНИЦТВОМ

Австрійські правоохоронці виявили документальне підтвердження переказу 315 мільйонів євро з рахунків компанії, пов'язаної з «фінасистом сім'ї Януковича» Сергієм Курченком на рахунки компанії, пов'язаної з нинішнім главою президентської адміністрації Борисом Ложкіним під час продажу медіа-активів. Про це в своєму блозі на «Українській правді» повідомив народний депутат від БПП Сергій Лещенко.

Він повідомив подробиці кримінального провадження, в якому фігурує глава АП Б.Ложкін. Згідно із запитом Мінюсту Австрії, який було надіслано в Україну 5 серпня 2015 року, Центральна прокуратура по боротьбі з економічною злочинністю й корупцією веде слідство у кримінальній справі проти Бориса Ложкіна, Григорія Шверка та Світлани Шиян за підозрою у відмиванні незаконно привласнених грошей. Кримінальне провадження стосується переоформлення власності на медіа-холдинг Ложкіна УМН, який було продано Сергію Курченку.

В основі кримінальної справи лежить транзакція від 4 листопада 2013 року, коли «було здійснено переказ або дано доручення невідомим злочинцям провести переказ грошей на суму 130 520 000 доларів з банківського рахунку в Латвії, що належить фірмі TREJOLI BUSINESS LTD (Британські Вірджинські острови) на банківський рахунок компанії Integrity International Holdings, відкритий в австрійському Raiffeisen Bank.

У матеріалах справи фігурує загальна вартість, заплачена Курченком за активи Ложкіна та його партнерів. «За вказаний період було надходжень на суму 314 000 000 євро і переказ на суму 315 000 000 євро», – вказано у запиті Мінюсту Австрії. Саме Ложкін є мажоритарним акціонером цієї компанії – йому належить 71% акцій. Цікаво, якою буде тепер відповідь Петра Порошенка на запитання: «Якби герої Небесної сотні змогли зазірнути в наше сьогоднішнє, чи схвалили б вони ваше призначення на посаду голови президентської адміністрації Бориса Ложкіна?».

ФІЛЬМ ПРО ГЕРОЇВ,
ЯКІ НЕ ВМИРАЮТЬ

Прем'єра документального фільму «Герої не вмирають» про трьох харків'ян – героїв Небесної Сотні, які були вбиті на Майдані в лютому 2014 року, зібрала ввечері 12 жовтня два повні зали в кінотеатрі імені Довженка в Харкові. Автор фільму громадський активіст Володимир Чистилін відзначив, що це не тільки данина пам'яті та пошани загиблим Євгену Котляру, Владу Зубенку та Юрію Парашуку, але й спроба подивитись на них очима їхніх рідних, друзів і близьких. Саме заглибленням у особистості героїв та їхнє минуле документальна стрічка, що знімалася майже рік, відрізняється від інших фільмів про Майдан, зауважує В.Чистилін. «Це фільм-дослідження, в якому ми хотіли поставити запитання – хто є героєм? Звідки вони беруться, як ними стають і що повинно трапитися в житті людини, аби вона в вирішальний момент історії склала головний іспит свого життя», – сказав він.

На показ прийшли рідні та друзі загиблих, які ділилися своїми спогадами у фільмі. Пам'ять хлопців вшанували хвилиною мовчання перед показом. Стрічка викликала сильний емоційний відгук – важко дивитися у вічі батьку, який не може змиритися із загибеллю сина, спостерігати за жінкою, яка втратила коханого чоловіка. Несподівано вражаючими стали для глядачів кадри не такого далекого 2010 року, коли вперше при будівництві дороги в Харкові через Лісопарк проти громадських активістів харківська влада відкрито й зухвало використала загоны «тітушок». Тоді без жодних вагань валили дерева разом з хлопцями та дівчатами, які прив'язали себе до верхівок. Одним таким жертвним активістом був тоді Євген Котляр, котрий дивом не загинув, бо спилиня з ним дерево зачепилося за інше та не впало. Також хвилюючими були кадри щоденного Харківського Євромайдану зими 2013-2014 року, де виступав Сергій Жадан, збирали кошти та речі на підтримку протестувальників у Києві і самі поповнювали їхні лави. Автори зауважують, що їм було важливо показати участь і роль Харкова в Революції Гідності, про що мало знають в Україні.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Кандидат у президенти США Гілларі Клінтон залишається безперечним лідером у таборі демократів. Це підтвердили перші передвиборчі теледебати серед кандидатів від Демократичної партії США, проведені телекомпанією CNN у ніч проти середи, 14 жовтня, в Лас-Вегасі (штат Невада). Гілларі Клінтон, за опитуваннями телекомпанії Fox News, має 45% підтримки, тоді як її найвірогідніший суперник Берні Сандерс – лише 25%.

Теледебати готували масштабні й довго. Не дивно, що їх захотілося подивитися мільйонам американців. Втім, стати свідками захоплюючого політичного видовища їм в ту ніч не довелося, позаяк кандидати в президенти від Демократичної партії перебували в явно різних вагових політичних категоріях. Якщо Гілларі Клінтон – це супердосвідчений політик, в якого за плечима не тільки 8-річний досвід першої леді країни, а й досвід керівника зовнішньополітичного відомства Сполучених Штатів, то інші кандидати таким послужним списком похвалитися не могли. Хоч на посаді держсекретаря доля стелила Гілларі не тільки яскраві килими й дарувала не тільки троянди без шипів. Були й шипи. Згадаймо хоча б розгром американського консульства в лівійському Бенгазі, де загинув посол США в Лівії Кристофер Стівенс та недавній скандал з електронною поштою, якою Г.Клінтон, будучи держсекретарем, користувалася не через закриті канали, як того вимагає закон, а напямку, неначе листувалася з коханим Біллом.

Саме тому лівий (його називають навіть марксистом) сенатор від штату Вермонт Берні Сандерс піддав критиці дії Гілларі Клінтон, коли вона обіймала посаду державного секретаря США. І, уявивши себе на посаді Президента США, сказав: «Я робитиму все для того, щоб Сполучені Штати не опинилися втягнутими в іще один конфлікт, як це було в Іраку. Це стало найбільшим промахом зовнішньої політики США за всю історію країни», – сказав він.

На бік Сандерса став і колишній сенатор штату Мериленд Мартін О'Меллі, який не згоден з жорсткою позицією Гілларі Клінтон щодо більш активної участі США у конфлікті в Сирії. «Я певен, пані секретар, що закритий повітряний простір над Сирією був би зараз великою помилкою».

«Мені видається важливим, щоб Сполучені Штати якомога чіткіше дали зрозуміти Путіну, що це неприпустимо – коли він втручається в ситуацію в Сирії й лише збільшує хаос, завдаючи авіаударів для допомоги Асаду», – парирувала Гілларі й додала: «Ми повинні виступати з позиції лідера – ось за що я виступаю. Безпальотна зона може стати важелем, який змусить Путіна повернутися до переговорів». При цьому вона наполягала на неприпустимос-

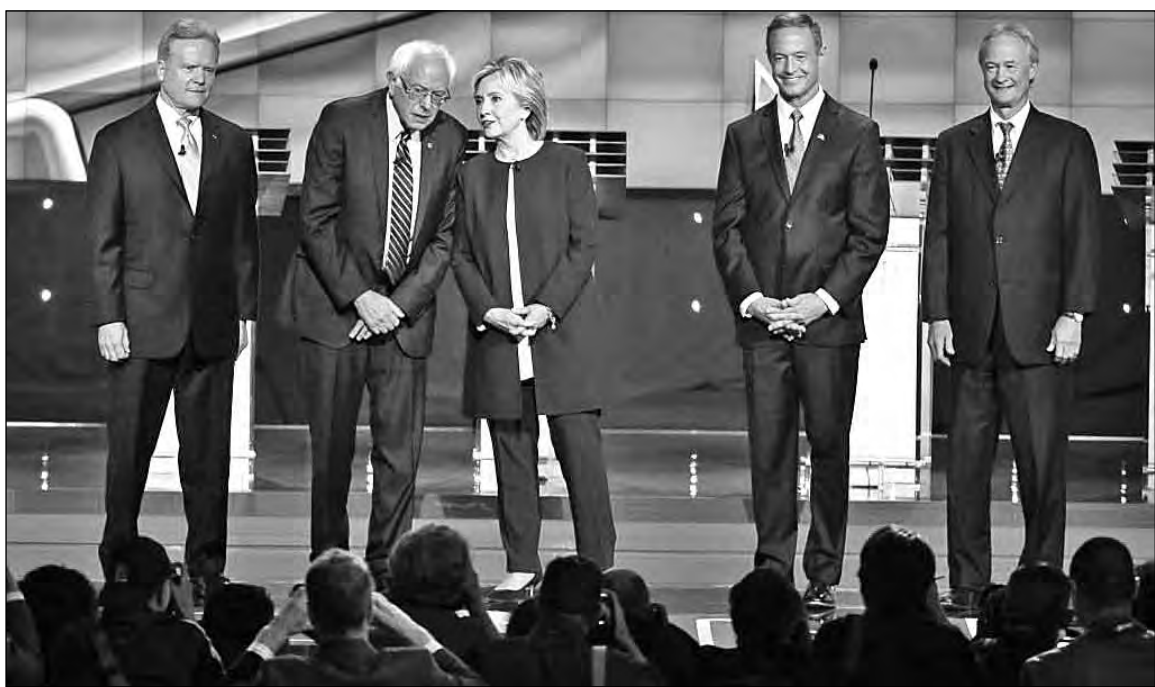
ті російських бомбардувань в Сирії, зазначивши, що російські літаки завдають ударів по сирійській опозиції, а не по бойовиках так званої Ісламської держави (ІДІЛ).

Навіть неозброєним оком дилетанта було помітно, що в дебатах домінувала Клінтон, а за нею з великим відставанням плівся Сандерс. Інші троє кандидатів, за результатами опитувань, не набрали навіть 1% підтримки глядачів. Усі п'ятеро кандидатів (окрім Гілларі Клінтон та Берні Сандерса, це колишній губернатор штату Мериленд Мартін О'Меллі, экс-сенатор від Вірджинії Джим Вебб і колишній губернатор Род-Айленду Лінкольн Чейфі) були згодні щодо необхідності боротися за економічну справедливість для середнього класу. Хоч складалося враження, що всі конкуренти Гілларі Клінтон прийшли на теледебати, щоб своєю присутністю підсилити переконання багатьох американців, що в таборі демократів альтернативи Гілларі немає.

Цікаво було стежити за теледебатами в Лас-Вегасі очима лідера республіканських перегонів за право зійти у фінальному герці за Білий дім у листопаді наступного року Дональда Трампа.

Лідер опитувань серед республіканських кандидатів у президенти США, він був відсутній в ніч на середу на дебатах кандидатів від Демократичної партії у Лас-Вегасі, однак мільярдер виглядав їхнім активним учасником, висміюючи опонентів у Twitter.

За час дебатів Трамп залишив на своїй сторінці десятки записів. Як завжди, він назвав головним переможцем дебатів себе самого. «Дебати так собі – трохи нудні», – поділив-

Кандидати в президенти від Демократичної партії перед теледебатами у Лас-Вегасі

ГІЛЛАРІ НА КОНІ, АЛЕ ЧИ ДОБІЖИТЬ ВІН ДО ФІНІШУ ПЕРШИМ?

Після теледебатів Гілларі Клінтон відчувала себе переможницею

ся Трамп. Він також нагадав про втішний для себе запис, де говорилося, що в разі участі в дебатах самого Трампа там трапилася б «різанина». Як відомо, Трамп домінував на двох попередніх республіканських теледебатах, відзначившись низкою неоднозначних і різких висловлювань.

Головною мішенню Трампа, ясна річ, була Гілларі. Зокрема, він дорікнув їй за те, що вона виступила проти Транстихоокеанського партнерства з азійськими країнами. Інші кандидати-демократи також удостоїлися зневажливих коментарів від Трампа. «У Мартіна О'Меллі, як колишнього мера Балтімора, дуже мало шансів», – заявив Трамп, натякаючи на масові заворушення серед афроамериканського населення Балтімора навесні

цього року. «Ви можете уявити собі Чейфі президентом? Та ні за що!» – написав Трамп про колишнього губернатора Род-Айленда Лінкольна Чейфі. В цілому, за його словами, «принаймні двох кандидатів на сцені не повинно було бути». «Вибачте, але зірки сьогодні на сцені не було!» – підсумував він.

Як би там не було, але Гілларі Клінтон здобула в Лас-Вегасі переконливу перемогу. В підсумку, вся сутність праймериз Демократичної партії зводиться тепер до питання, чи висуне свою кандидатуру чинний віце-президент США Джозеф Байден.

Американський віце-президент, котрий збирався висунути свою кандидатуру на президентських перегонях, перебуває після цих дебатів у вкрай складному становищі. 67-річна Клінтон дістала масу похвальних відгуків не тільки від прихильників Демократичної партії, а й від численних спонсорів, експертів та журналістів. Багато з них відзначають, що навіть скандал з електронною поштою не зможе тепер негативно вплинути на політичну вагу, яку вона набрала.

Раніше Г.Клінтон вибачилася перед виборцями за те, що використовувала приватний сервер під час листування з питань державної безпеки, що категорично заборонено американським законодавством. «Це була помилка. Я шкодую про це. Я беру відповідальність на себе», – заявила вона. До слова, раніше Державний департамент виявив 60 листів, які містили таємну інформацію, надісланих на особисту електронну пошту скриньку держсекретаря США Гілларі Клінтон.

«Якщо прихильники Гілларі Клінтон були чимось стурбовані, то після цих дебатів вони зможуть відчувати полегшення. Дебати стали свого роду трампліном для нарощування нею обертів», – сказав політехнолог Демократичної партії Родел Моллінеу.

Апогеем виступу на теледебатах у Лас-Вегасі стала фраза про політичну постійність Гілларі Клінтон. Відповідаючи на запитання ведучого – журналіста CNN Андерсона Купера, Клінтон запевнила, що протягом всієї своєї політичної кар'єри дотримувалася тих самих принципів і цінностей. За запевненнями Г.Клінтон, вона не змінює своїх політичних переконань на догоду кон'юктурним міркуванням.

Теледебати в Лас-Вегасі показали, що еліта Демократичної партії схиляється до консенсусу на користь Гілларі. Що ж стосується Джозефа Байдена, то якщо він найближчими тижнями не виступить із жорсткою передвиборчою заявою, то це означатиме, що демократи поставили на Гілларі.

Але це не означатиме, що дорога на Білий дім для неї відкрита й завоювання жаданої посади – лише справа часу. У демократів є велика перепона на шляху вершини Гілларі на ім'я Трамп. Америка стомилася від президентства демократа Обами – їй надокучила його нерішучість і боягузство. Разом з Обамом Америці надокучили й демократи. Нинішній світ, вважають вони, вимагає нових політиків. І таким політиком може стати Дональд Трамп – мільярдер, син мультимільйонера, газлом передвиборчої кампанії якого стали слова: «Повернімо Америці її колишню велич!»

Фото CNN

В АМЕРИЦІ

БАРАК ОБАМА ПРОТИ РОСІЙСЬКОГО ВТРУЧАННЯ В СІРІЙСЬКИЙ КОНФЛІКТ

Президент США Барак Обама заявив 12 жовтня в програмі телеканалу CBS «60 хвилин», що своєю підтримкою сирійського диктатора Башара аль-Асада президент Росії В.Путін демонструє кепське керівництво, незважаючи на твердження Кремля, що він допомагає законному уряду в боротьбі проти ісламських екстремістів.

Президент США відзначив, що російська інтервенція в Сирії на-самперед спрямована на порятунк режиму Асада. Американський лідер ще раз підкреслив необхідність і неминучість політичного переходу в цій арабській країні, де триває громадянська війна.

Минулого тижня Пентагон закрив невдалу програму з підготовки та постачання поміркованих сирійських повстанців для боротьби з бойовиками так званої «Ісламської держави».

Як заявив Обама в програмі «60 хвилин», він з самого початку сумнівався, що це спрацює. Він заявив, що частина його стратегії в Сирії – пробувати різні підходи. Однак, за його словами, поки Асад залишається при владі, поміркованим повстанцям буде складно зосередитися на боротьбі з екстремістами.

США ВІДМОВИЛИСЯ ПРИЙНЯТИ РОСІЙСЬКУ ДЕЛЕГАЦІЮ НА ЧОЛІ З МЕДВЕДЄВИМ

Міністр закордонних справ Росії С.Лавров заявив, що США не можуть прийняти російську делегацію на чолі з прем'єр-міністром Дмитром Медведевим, яка планувала обговорити у Вашингтоні питання координації боротьби з тероризмом у Сирії.

У вівторок, 13 жовтня, президент Росії В.Путін сказав, що Росія запропонувала США провести переговори з урегулювання ситуації в Сирії на високому військово-політичному рівні. Як відомо, Росія

з 30 вересня проводить у Сирії військово-повітряну операцію, надаючи допомогу диктаторському режиму Башара аль-Асада. До складу російської авіагрупи входять більш як 50 літаків та гелікоптерів, включно із СУ-24 М, СУ-25 та СУ-34. 7 жовтня до операції російських повітряно-космічних сил долучилися кораблі Каспійської флотилії, озброєні ударним комплексом «Калібр» (аналог американських «Томагавків»). Однак у Вашингтоні вважають, що путінські війська воюють у Сирії, щоб унеможливити падіння режиму Асада й створити завісу, за якою міжнародне співтовариство забуде Крим і Донбас та скасує економічно-фінансові санкції проти Росії.

14 жовтня командувач сухопутних військ США генерал Бен Годжес критично поставився до факту залучення Росії в сирійський конфлікт, попередивши про небажані наслідки цього для Європи, зокрема збільшення кількості біженців.

ДЖОН МАККЕЙН: «МОСКВІ ТРЕБА ДАТИ ГІДНУ ВІДСІЧ»

У відповідь на удари Росії по сирійській опозиції, яку підтримують США, Вашингтон міг би ударити по лідерах режиму Асада та значних військових цілях. З такою пропозицією виступив голо-

ва сенатського комітету з питань збройних сил, республіканець Джон Маккейн.

«Москві треба дати гідну відсіч», – сказав він, наголосивши при цьому, що відповідь США на агресивні дії Росії не має обмежуватись Сирією. «Ми повинні надати захисне озброєння українським силам, щоб вони могли завдати відчутніших втрат російським окупантам. Щоб послабити Путіна в Росії та на міжнародній арені, ми маємо оприлюднити інформацію про корупцію серед російського керівництва, включно із самим Путіним, а також про те, як Росія використовує хабарництво, як інструмент державної політики. А якщо Путін продовжить удари по цивільних об'єктах у Сирії та наших партнерах з числа опозиціонерів до Асада, ми маємо посилити санкції проти Росії. Падіння цін на енергоресурси вже завдають шкоди російській економіці та грошовій одиниці. Ми повинні посилити цей ефект», – поділився своїм планом Джон Маккейн.

ПУТІНСЬКІ «СОКОЛИ» ШУКАЮТЬ ПРИГОД

Російські та американські бойові літаки знову опинилися на небезпечній відстані візуальної ідентифікації один від одного у небі

над Сирією. Про це 13 жовтня повідомили представники Пентагону. Інцидент за участю двох американських і двох російських літаків стався минулої суботи, 10 жовтня.

Візуальний контакт відбувся на відстані від 10 до 20 миль (від 16 до 32 кілометрів), повідомив представник армії США в Багдаді полковник Стів Воррен. За його словами, американським машинам довелося змінити курс унаслідок провокаційних дій російських пілотів.

Подія збіглася в часі з переговорами між військовими представниками США та Росії, на яких обговорювали вироблення протоколів, що дозволяють уникати небезпечного зближення під час польотів.

Росія та США з їхніми союзниками по коаліції паралельно проводять бомбардувальні кампанії в Сирії, цілі яких не збігаються. Москва заявляє, що підтримує президента Сирії Башара Асада. Коаліція ж на чолі із США виступає на підтримку опозиційних сил, які ведуть боротьбу проти режиму в Дамаску, а також протистоїть екстремістам з «Ісламської держави» (ІД). Росія також стверджує, що вважає за необхідне боротися з ІД, але, за повідомленнями із Сирії, завдає ударів не тільки по ісламістах, але й по противниках режиму Асада.

ВАШИНГТОН: ВИННІ В ЗАГИБЕЛІ РЕЙСУ МН-17 МАЮТЬ СІДІТИ НА ЛАВІ ПІДСУДНИХ

США відреагували на надання Радою безпеки Нідерландів (Dutch Safety Board) доповіді про результати розслідування катастрофи рейсу МН-17 над Східною Україною 17 липня 2014 року.

Рада національної безпеки США оприлюднила заяву, назвавши доповідь «важливою віхою в спробі притягнути до відповідальності тих, хто збив лайнер і призвів до загибелі всіх, хто перебував на його борту». Крім того, ця доповідь також служить нагадуванням «про цю жакливу трагедію і про те, як вона продовжує впливати на життя рідних загиблих».

Прес-секретар Ради національної безпеки США Нед Прайс зазначив, що доповідь послужить підґрунтям подальшого розслідування, щоб визначити тих, хто несе конкретну відповідальність за загибель 298 невинних чоловіків, жінок і дітей – пасажирів літака,

оскільки «це незалежне розслідування нідерландською Радою було проведене професійно, відповідно до міжнародних стандартів і рекомендацій правил».

США продовжують підтримувати роботу об'єднаної міжнародної слідчої команди, наголошується в заяві. При цьому знову підкреслюється, що Сполучені Штати «повністю підтримують всі зусилля щодо притягнення винних до відповідальності».

ПРОФЕСОР З ПРИНСТОНА СТАВ ЛАУРЕАТОМ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ З ЕКОНОМІКИ

Професор Принстонського університету 70-літній Ангус Дітон став лауреатом цьогоорічної Нобелівської премії з економіки. Його дослідження стосувалися споживання, бідності та добробуту. У заяві, що її оприлюднила Королівська Шведська Академія наук, сказано, що пов'язуючи детальні індивідуальні вибори й сукупні результати, проведені Дітоном «дослідження допомогли змінити ділянки мікро- та макроекономіки, а також економіку розвитку». Дітон, громадянин Великої Британії й Сполучених Штатів, який народився в Шотландії, з 1983 року є професором економіки та міжнародних відносин Принстонського університету. Окрім А.Дітона, цьогооріч лауреатами Нобелівської премії стали американці Пол Модрич та Азіз Санкар. Вони удостоїлися нагороди в галузі хімії – за дослідження процесів відновлення ушкодженої ДНК.

Цього року на Нобелівську премію було номіновано 327 осіб, 57 з них – уперше. Церемонія нагородження відбудеться за традицією 10 грудня – в день смерті фундатора премії, шведського підприємеця та винахідника Альфреда Нобеля.

ЖУРНАЛ «ПЛЕЙБОЙ»: СТРАТЕГІЯ З ОГОЛЕНИМИ ЖІНКАМИ БІЛЬШЕ НЕ ПРАЦЮЄ

З березня наступного року журнал «Плейбой» припинить друкувати фотографії оголених жінок. Про це йдеться в заяві видання. Його власники вважають, що інтернет зробив голізна нецікавою й через те позбавив журналі еротичного спрямування комерційної рентабельності. Натомість «Плейбой» далі друкуватиме фотозображення жінок у спокусливих позах.

Друкована версія журналу в новому форматі з'явиться в березні 2016 року. Чимало експертів переконані в тому, що нововведення піде на користь виданню. «Як будь-який читач серйозної літератури, скажу вам, що зображення жінки, яку вкриває хоч якийсь одяг, може бути набагато сексуальнішим за зображення жінки цілком оголеної», – вважає Віктор Неваскі, американський журналіст, видавець та редактор.

За повідомленнями, 89-річний засновник журналу Г'ю Гефнер схвально поставився до ідеї відмовитися від публікацій оголених жінок.

Перший номер «Плейбоя» вийшов у світ 1953 року. Для обкладинок видання позували Елізабет Тейлор, Сінді Кроуфорд, Памела Андерсон та багато інших. Для багатьох зірок шоу-бізнесу «Плейбой» став своєрідним трампліном до слави та успіху.

КОЛЬОРОВЕ НЕБО НАД АЛЬБУКЕРКЕ

В американському місті Альбукерке (штат Нью-Мексико) цими днями відбувається традиційний Міжнародний фестиваль повітряних куль.

Яскраве й захоплююче свято, що триватиме дев'ять днів, щороку вабить десятки тисяч відвідувачів з усього світу. Повітряні кулі усіх можливих розмірів та кольорів тут у небі майже повсюдно. Важко повірити, що в 1972 році, коли відбувся перший фестиваль, у ньому взяло участь лише 13 повітроплавців. Нині ж у небо злітають більш як 700 куль найрізноманітніших видів та забарвлень, що представляють команди з усіх куточків Америки, а також з більш як 20 країн світу. Фестиваль в Альбукерке називають «найбільш фотографованою подією в світі» і це правда: тисячі глядачів, в тому числі представників преси й професійних фотографів, з'їжджаються до Альбукерке, аби подивитися й зафіксувати з допомогою фотоапаратів це феєричне видовище.

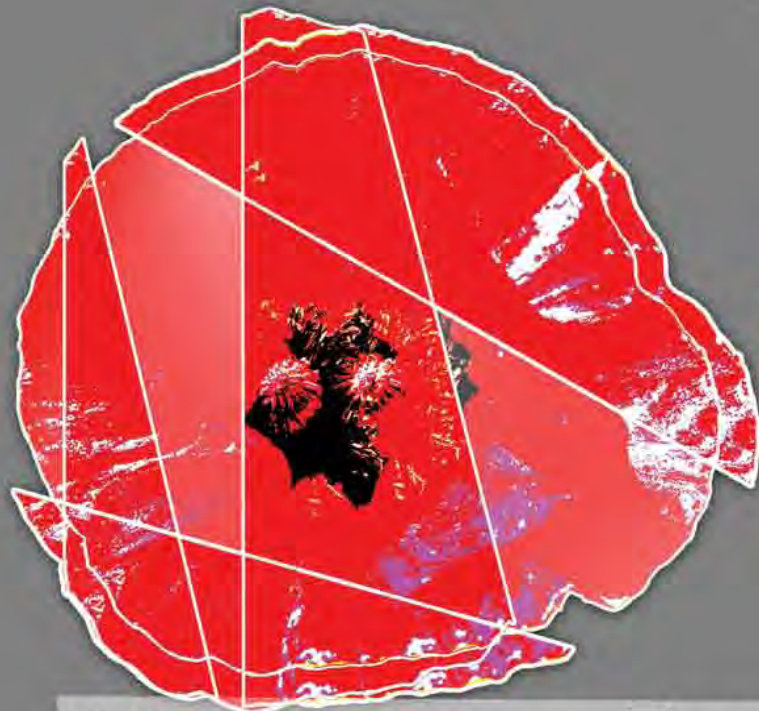

Відвідувачі фестивалю можуть не тільки гуляти між готовими до польоту кулями й милуватися їхньою красою на тлі блакитного неба, але й стати їхніми пасажирами. Окрім того, під час фестивалю влаштовуються численні концерти й змагання.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

IVAN BERNATSKY

Український драматичний театр
в Нью Йорку

14 листопада 7 pm

15 листопада 2 pm

Ukrainian National Home
140 2nd Avenue, NY

КВИТКИ:

www.razomforukraine.org

та перед початком вистави

спонсори:

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
"Самопоміч" в Нью Йорку

та

Український народний дім

Ольга Кобилянська

У НЕДІЛЮ

РАНО

ЗІЛЛЯ

Інсценізація
Василя Василька

КОПАЛА...

Композитор

ТАРАС ТЕРЛЕЦЬКИЙ

New York 2015

режисер

ІВАН БЕРНАЦЬКИЙ

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка
www.bankuke.com

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

851 Allwood Rd.
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772-0620

MORTGAGE SALE!
Limited Time Offer!

15% down payment with: **NO PMI***
Fixed Rate Mortgage from **3.00% APR****
Adjustable Rate Mortgage from **2.50% APR****

NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*PMI is Private Mortgage Insurance.
**APR is Annual Percentage Rate. Rates are effective June 16, 2015 and are subject to change. 1-4 Family owner-occupied.

EQUAL HOUSING OPPORTUNITY

Запрошуємо громаду на презентацію
найновіших видань про службу Божого
ПАТРІАРХА ЙОСИФА СЛІПОГО (1892-1984)
у 70-ту річницю ув'язнення

П'ятниця, 6 листопада, 2015 Р.Б
6-та година вечора

St. Basil Ukrainian Catholic Seminary
195 Glenbrook Rd, Stamford, CT 06902
Tel: (203) 324-4578

У ПРОГРАМІ:

- ✦ Вітальне слово
Преосященний Павло Хомницький,
єпарх Стемфордський
- ✦ Презентація книги Ярослава Пелікана
«Ісповідник між Сходом та Заходом»
Портрет українського
кардинала Йосифа Сліпого»
та перегляд відеофільму.
Д-р Ірина Іванкович, перекладач книги
- ✦ Презентація ювілейної медалі
з нагоди 30-ліття смерті
Патріарха Йосифа Сліпого.
О. ліц. Марко Ярослав Семененко,
президент Релігійного Товариства для
українців-католиків «Свята Софія» (Рим).
- ✦ Заключне слово
Преосященний Василь Лостен,
єпарх-емерит Стемфордський
- ✦ Перекуса

Страхування життя – чи потрібне воно мені?

“ Хоч страхові експерти стверджують, що метою страхування є захист від ризику грошових втрат, проте ці слова можуть вам видатися занадто сухими, щоб пояснити реальну причину купівлі страхового забезпечення. А ними є комфорт і безпека – як для Вас, так і для ваших ближніх. Простіше кажучи, метою страхування є спокій. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

Анатолій Кашпіровський – три зустрічі у Брукліні

Ресторан «Національ»

Зустрічі
відбудуться

13 ЖОВТНЯ
20 ЖОВТНЯ
27 ЖОВТНЯ

о 7:30 вечора
за адресою:

273 Brighton Beach Ave

**Проводиться запис
на консультації**

При собі майте дзеркало і шовкову косинку

АНАТОЛІЙ КАШПІРОВСЬКИЙ

«Анатолій Михайлович Кашпіровський - вчений, масштаб особистості і професіоналізм якого важко переоцінити. Він підняв завісу над такими глибинними і несподіваними таємницями функціонування людського організму, про які наука до нього навіть не пробувала теоретизувати. Наукові і практичні досягнення А.М. Кашпіровського є незаперечним підтвердженням ефективності і необхідності його праці.»

Директор інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України,
доктор психологічних наук, професор С.Д. Максименко

www.kashpirovskiy.com

Тел.: 929-444-1684

**Використовуйте свою Visa® картку
9/01/15 – 11/30/15, щоб мати можливість виграти.**

Ви можете виграти Гранд приз – подорож до Super Bowl 50
Перший приз – влаштуйте в себе Super Bowl прийняття

Уявіть собі: 4 дні, 3 ночі у Сан Франциско, Каліфорнія, включаючи два квитки на Super Bowl 50. Чим більше використовуєте свою Visa® картку, тим кращі Ваші можливості виграти.

Використовуйте свою Visa® картку 9/01/15 – 11/30/15, щоб мати можливість виграти.

For Official Rules, see Customer Service desk or visa.com/goldenmvp.

Щоб дізнатись про офіційні правила, звертайтеся до служби підтримки клієнтів, або дивіться visa.com/goldmvp. Вживаючи свою Visa картку з 1-го вересня 2015 по 30 листопада 2015 року користувачі мають усі шанси виграти призи від "Visa Super Bowl 50". Чим більше особа користується своєю Visa картою тим збільшується імовірність виграти.

Гранд приз-подорож включає:

Подорож на двох до Сан Франциско, Каліф.

Два (2) квитки, щоб відвідати гру Super Bowl 50, 7 лютого 2016 р. на стадіоні "Levi's", Санта Клара, Каліф.

4-денну подорож із 3-разовим поселенням у готелі до Сан Франциско, Каліф.

На додачу: два квитки до NFL, \$500 Visa Gift card і багато іншого!

Не потрібно ніяких вступних внесків чи зобов'язань, щоб долучитись чи виграти Visa Super Bowl 50 призи. Ті хто придбали вступні внески і ті хто ні, мають однакові шанси виграти. Станом на 9/01/15 кваліфікують легальні мешканці США, віком 18 р. і старші.

Для більш детального ознайомлення із правилами для вступів без внесків ознайомтесь із Офіційними Правилами (PDF) чи відвідайте visa.com/goldenmvp. PIN та ATM транзакції не приймаються. Анулюється у Пуерто Ріко й у місцях де не дозволено. Виграші розпочинаються 9/01/15 і закінчуються 11/30/15. Спонсоровано Visa U.S.A. Організації від NFL не пропонують і не виступають спонсорами призов.

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

ЧИН І ПОСВЯТА

26-27 вересня у Львові відбулися урочистості з нагоди 90-ліття створення Спілки української молоді (СУМ). У святкуванні також взяли участь сумівці із США.

Уприміщенні Українського католицького університету (УКУ), де відбувалася ювілейна зустріч, зібралося майже 300 сумівців з України, США, Канади, Німеччини, Бельгії, Австралії, Великої Британії та численні гості.

Особливими гостями були родини сумівців Євгена Войцехівського та Віталія Волкотруба, які загинули на Східному фронті, захищаючи незалежність і територіальну цілісність України. Вшановуючи їхній героїчний чин та віддаючи шану всім українським воїнам, які пожертвували власним життям задля захисту нашої Батьківщини, Світова управа Спілки української молоді ухвалила рішення про нагородження (посмертно) найвищою відзнакою – «Залізним хрестом заслуги» бійця батальйону «Айдар», командира розвідувальної групи «Холодний Яр» Євгена Войцехівського, який загинув 7 липня 2014 року під час нападу озброєних терористів на комендатуру міста Щастя на Луганщині, та бійця 3-го полку спецпризначення Віталія Волкотруба, який загинув 29 серпня 2014 року в бою під Іловайськом (Донецчина). Нагороди вручили дружинам, дітям та батькам полеглих героїв.

За 90-літню історію Спілки української молоді таку відзнаку було вручено лише один раз – офіцеру нью-йоркської поліції Іванові Скалі, сумівцю зі штату Нью-Джерсі, який загинув 11 вересня 2001 року, рятуючи людей під час атаки з використанням захоплених терористами пасажирських літаків на Всесвітній торговельний центр у Нью-Йорку.

Про готовність багатьох поколінь сумівців жертвно служити Богові й Україні наголосив у своєму виступі голова Світової управи СУМ Петро Дума, який, зокрема, сказав: «Уже 90 років під гаслом «Бог і Україна» та зі своїм кличем «Честь України – Готов боронити!» Спілка української молоді виховує тисячі

українців по всьому світу, як свідомих людей свого народу та інформує західний світ про долю України». Член СУМ у 1990-ті роки, а тепер єпископ-помічник Львівської архієпархії УГКЦ владика Венедикт (Алексійчук), вітаючи молодь, зазначив, що найбільше ті буремні часи навчили його відваги приймати рішення, висловлювати думку та мати патріотичну позицію.

Від імені ректорату Українського католицького університету СУМ привітав його проректор Мирослав Маринович. «Ми намагаємося сформувати

правильну ціннісну основу, на якій стоїть наше життя, – сказав він. – Тому важливо розуміти нові виклики, щоб втілити головне завдання організації: «Честь України – Готов боронити!». Бо честь України в нинішніх умовах часто вимагає нестандартних підходів, зміни тактики й пріоритетів...»

До учасників урочистостей звернувся й міський голова Львова Андрій Садовий, який побажав організації успіхів, на снаги, настирливості надихати наступні покоління до праці на благо України й всього світового українства.

Ювілейна пам'ятна таблиця на горі Маківці

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ І В 90 РОКІВ МОЛОДА

У ювілейних святкуваннях взяли участь й представники Спілки української молоді зі Сполучених Штатів Америки

Спілка української молоді (СУМ) – молодіжна виховна організація, яка займається вихованням молоді на християнських та патріотичних засадах у дусі свого гасла «Бог і Україна». Заснована в 1925 році в Києві, проте підпільну організацію було розкрито, а її лідерів засуджено в березні 1930 року на відомому харківському процесі СВУ-СУМ. У 1946 році СУМ було відновлено в повосенній Німеччині. З того часу організація поширює свою працю й діє і в інших країнах Західної Європи, Північної та Південної Америки й Австралії. СУМ стає однією з двох найбільших українських молодіжних організацій діаспори, а її члени впливовими громадськими діячами.

В Україні СУМ офіційно діє з 1991 року (хоча de facto з 1989-го). У 1940-ві роки діяла також підпільна організація на Тернопіллі (село Кошляки Підволочиського району), членів якої було засуджено до 25 років ув'язнення та 5 – заслання.

Сьогодні СУМ діє в 10 країнах світу: Україні, Німеччині, Франції, Бельгії, Великій Британії, Естонії, Австралії, США, Канаді та Аргентині.

Вручення «Залізного хреста заслуги» родині бійця батальйону «Айдар», колишнього сумівця Євгена Войцехівського, який загинув 7 липня 2014 року під час нападу озброєних терористів на комендатуру міста Щастя на Луганщині

Святкові привітання надійшли також від Президента України Петра Порошенка, прем'єр-міністра Арсенія Яценюка, глави Української греко-католицької церкви Блаженнішого Святослава Шевчука, міністра молоді та спорту України Ігоря Жданова, президента Світового

Конгресу українців Євгена Чолія, голови Проводу ОУН (бандерівців) Стефана Романівна.

Після завершення офіційної частини відбулася наукова конференція «На службі Богові й Україні», учасники якої вислухали низку доповідей про минуле та сього-

дення організації. Місток між двадцятими роками минулого століття та відновленням у сорокових роках Спілки української молоді на еміграції перекинув у своїй доповіді дослідник історії молодіжного руху, публіцист та письменник Святослав Луповецький з Тернополя, а колишній голова Світового Конгресу українців, довголітній член СУМ в Америці Аскольд Лозинський розвинув цю тему, розповівши про діяльність спілки в діаспорі, спрямовану на здобуття незалежності й допомогу Україні.

Також учасники ювілейної зустрічі мали нагоду подивитися відеофільм, присвячений основним віхам розвитку організації та її нинішньому стану, а також переглянути світліни фотохроніки, зібрані в рамках виставки «Вгору прапори!».

Продовжились святкування музичною вечірньою програмою й ранішньою спільною молитвою 27 вересня в соборі Святого Юра. Після цього сумівці вирушили на гору Маківка. Ця вершина має особливе значення для організації, адже тут 19 серпня 1989 року було проголошено про створення «Спілки незалежної української молоді», яка стала ідеєю попередницею відновленої СУМ в Україні. І тому саме тут, на Маківці, з нагоди ювілею спілки було відкрито пам'ятну таблицю на честь заснування організації.

Символічно, що кріпиться вона до двох велетенських каменів, пофарбованих у кольори українського національного прапора. Так само на вірності національній ідеї кріпиться й діяльність Спілки української молоді, яка, відзначивши своє 90-річчя, впевнено крокує в майбутнє, залишаючись молододухом та сильною вірою у краще майбутнє України.

Прес-служба СУМ

АМЕРИКА ЗБЛИЗЬКА

Тетяна Маккој,
позаштатний кореспондент
«Нової газети»

Коли Японія здалася після бомбування Гіросіми й Нагасакі, «американська мрія», придушена довоєнною економічною депресією, знову підняла голову – у невинному вінку з польових квіток. Учорашнім солдатам, стомленим від окопів, хотілося домашнього затишку десь у передмісті, чимдалі від міського гуркоту й фабричного диму, серед степу, де ще не вивелись ромашки їхньої юності. Go Suburbia! (Давай Сабарбію!) – оптимістично дзвеніло по всій Америці (suburb – передмістя). Виведена з депресії

літаку The Spirit of St. Louis, є в нього і свій «брудний секрет».

За десять миль від арки простилаються злетні смуги міжнародного летовища Ламберт. Від 170-акрового кукурудзяного поля, взятого в оренду в 1920 році, летовище розрослося до 2000 акрів. Поруч, мало не впритул, досить «мирно» вписалось у ландшафт найстаріше в світі звалище ядерних відходів на 22 акрах (8,9 га) – так званий SLAPS (St. Louis Airport Project Site). Про нього мовчать рекламні буклети, оскільки подібна точка туристського інтересу явно програє «Воротам на Захід» чи пивоварні Anheuser-Busch. Однак місцева газета St. Louis Post-Dispatch, заснована ще Джозефом Пулітцером і відзначена цього року Пулітцерівською премією за серію фотографій з міста Фергюсона, час від часу публікує тривожні матеріали; вони перекликаються з блогами в інтернеті тих чи інших ініціативних груп. Громаду турбує висока статистика ракових захворювань, зокрема на півночі округу Сент-Луїс, через яку несе свої заражені води до ріки Міссурі невеличкий струмок Coldwater Creek. Помирають зовсім молоді люди, діти, а їхні дідусі та бабусі ледь протягують

Знаменита The Gateway Arch в Сент-Луїсі (штат Міссурі)

пенсії за страждання кожному потерпілому (дожило їх до цього моменту 62 тисячі осіб). Один з них, Мінору Ямасакі, дивом уникнувши інтернування, стане ведучим архітектором Сполучених Штатів, автором проектів летовища Ламберт (1955) у Сент-Луїсі та веж-близнюків Всесвітнього торговельного центру в Нью-Йорку (1964).

Люди ловили свіжу рибу в Coldwater Creek, вирощували овочі, грали в бейсбол прямо біля зловісних куп, ремонтували напівзатоплені житла після частих повеней, не підозрюючи, яка небезпека чатує на них. Для багатьох хлопчаків Coldwater Creek був тією річкою пригод і мрій, що й Місісіпі для героїв Марка Твена. Брати Бред і Грег Пейні з містечка Флориссант отак нажили на старість купу болячок, але клопотання Бреда про інвалідність державна система соцстрахування (Social Security) відхилила. Моніторинг здоров'я населення якось випав з поля зору та й сама дезактивація відбувалась в'яло й безконтрольно: в 1970-х майже 9000 тонн «сміття», змішаного з ґрунтом, самочинно перекинули на інше звалище за кілька миль на захід – West Lake Landfill, поставивши в паперах «галочку» про

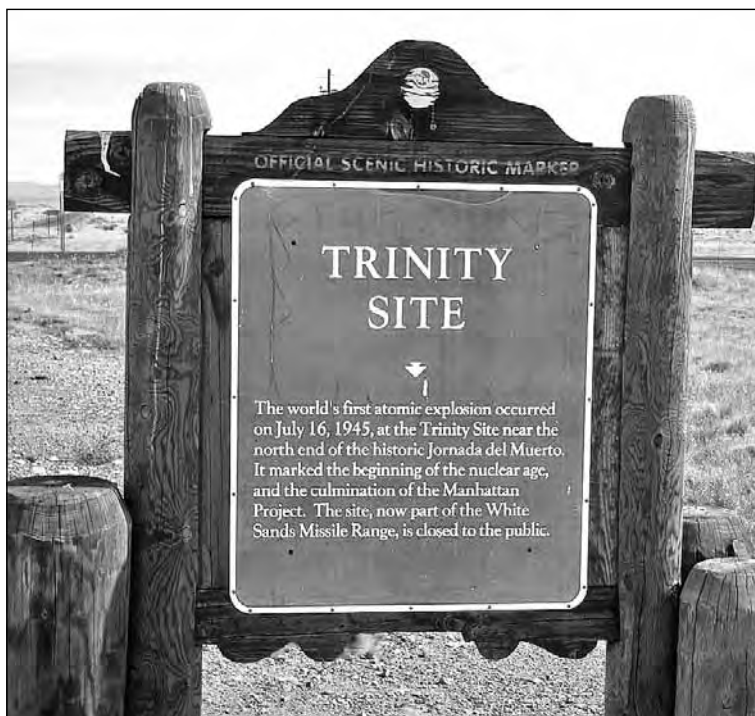
TOUR DE TRASH ПО-АМЕРИКАНСЬКИ, або SUBURBIA, В ЯКІЙ НЕ ЦВІТУТЬ РОМАШКИ

промисловість обіцяла дешеві автомобілі, телевізори й холодильники, кінотеатри «drive-in», де кіно можна дивитися прямо з автомобіля. Спеціальна державна програма адаптації вчорашніх воїнів (G.I. Bill) гарантувала дешеві позички на житло. Будинки з білим штахетником в передмісті для багатьох став реальністю. Однак досить скоро нові містечка й розбудовані передмістя потонули в подружній зраді й алкоголізмі, расовій нетерпимості й «червоній загрозі». Білий штахетник давно зносився, кінотеатри «drive-in» майже зникли, а деякі містечка стали «привидами» серед колосьїв любового серця степу. Когось розчарувала Suburbia, а когось і ні. Є й такі, що жартують: «Підкладіть хоч бомбу під мене – не поїду звідси нікуди!»...

За іронією долі, багато хто з покоління «сорокових» та їхніх нащадків прожив своє життя якщо не «на бомбі», то в тіні Гіросіми й Нагасакі. Мандруючи американським Мідвестом, ви легко натрапите на них в околицях Сент-Луїса (штат Міссурі). Хоча місто й знамените своєю аркою The Gateway Arch (Ворота на Захід) та перельотом Чарльза Ліндберга через Атлантику на

на пенсії десять років; багато хто живе з постійною носовою кровотечею.

Оспіваний Голівудом Сент-Луїс був прямо причетним до виробництва перших трьох атомних бомб, дві з яких було скинуто в серпні 1945-го на японські міста Гіросіму та Нагасакі (третю бомбу було випробувано в штаті Нью-Мексико, серед знаменитих Білих пісків). У рамках таємного «Мангетенського проекту» підприємство в центрі Сент-Луїса, Mallinckrodt Chemical Works, займалося виділенням з руди урану та радію аж до 1957 року. Саме над цим ураном ламала голову в Чиказькому університеті команда ушавленого італійського фізика Енріко Фермі, відзначеного за ідею ядерної реакції в 1938 році Нобелівською премією, думаючи-гадаючи, як на практиці запустити цю ядерну ланцюгову реакцію? І саме з цього урану було створено скинуту на Гіросіму бомбу «Малюк» – дітище фізика Дж. Роберта Оппенгеймера та його команди з таємної лабораторії Лос-Аламос у штаті Нью-Мексико (скинутий на Нагасакі «Товстун» спрацював від плутонію, який вироблявся в Oak Ridge (штат Теннесі). Від-

Trinity Site (штат Нью-Мексико) запрошує туристів двічі на рік

ходи звалювали на околицях, прямо в металевих діжках, а то й просто неба...

Від 1950-х околиці Сент-Луїса жваво розбудовуються, і ґрунт, заражений ураном-238, радієм-226 та торієм-230, легко опиняється на паркових газонах, ігрових майданчиках, клум-

бах та овочевих грядках новоселів. Серед них були й японці – з тих 120 тисяч, яких спочатку з одними валізами зірвали з нязжитого місця в штатах Орегон, Каліфорнія та Вашингтон й інтернували, як злочинців, а потім офіційно вибачились і видали в 1988 році 20 тисяч доларів ком-

«очищення». Пожвавились тільки під кінець 1980-х, коли St. Louis Airport Project Site (SLAPS) було введено до списку національних пріоритетів федерального відомства – Environmental Protection Agency (EPA). Від кінця 1990-х SLAPS поміняв господаря (з 1990 року ним був департамент енергетики) на Корпус інженерів армії США (USACE). Стали контролюватися ґрунтові й поверхневі води, що в певній мірі стримало рух радіонуклідів; понад 600 тисяч кубоярдів зараженого ґрунту та радіоактивного неопотрібу було вивезено за межі штату для обробки на авторизованих потужностях.

Але чи не запізно схаменулись? Природний рух радіонуклідів зробив свою лиху справу: зона зараження околиць Сент-Луїса з 556 000 кубоярдів у 1981 році виросла до 2,5 млн. – у 1990-му. Цього літа виявлено нову «пляму» – місцевий парк у містечку Гейзелвуд. Мешканців заспокоюють низькою дозою, але Мішел Сігер, наприклад, має всі підстави сумніватися: вона виросла тут, купаючись з ровесниками в Coldwater Creek, і тепер має 4-ту стадію невиліковного раку.

Окрім того, більша територія вимагатиме більших вкладень; тоді як одне тільки дослідження рівня радіації з ініціативи EPA поглинуло 75 млн. доларів і 10 років дорожнього часу. Людське ж здоров'я доларом не виміряєш...

Випускники школи McCluer North, що в Флориссанті, спілкуючись у соцмережах, провели власне дослідження й дійшли висновку, що звалище біля летовища, довго утримуване в таємниці від людей, встигло багатьом підірвати здоров'я, а то й укоротити життя: більше третини з 3300 теперішніх і колишніх мешканців округу Сент-Луїс захворіло на рак, зокрема такий край рідкісний його тип, як рак апендикса (більше 40 (!) випадків). Батьки школярів у Меріленд Гайтс вимагають окремого розслідування онкозахворювань у Rose Acres Elementary School та їх залежності від забруднення околиць радіонуклідами. Генеральна прокуратура штату, а також кільканадцять сімей подали позов на компанію Republic Services Inc. (в якій найбільше акцій належить Біллу Гейту), що допустила кількарічне підґрунтове самозагорання санітарного звалища в Бріджтоні; воно загрозливо наближається до сусіднього звалища ядерних відходів West Lake Landfill, де сконцентровано смертоносного торію-230 більше, ніж деінде в Штатах. Під тиском громадськості округ розширив штати місцевого департаменту охорони здоров'я, найнявши трьох епідеміологів. Штат порушив клопотання перед Центром контролю та профілактики захворювань США (CDC) про необхідність дослідження залежності онкозахворювань від місцевих ядерних звалищ.

На все це піде час... Хоча ще в публікації від 23 березня 1990 року газета The New York Times визначила Сент-Луїс та його околиці як найбільш заражену радіацією щільно заселену територію в США. За іронією долі, ось таким звалищем в Америці став штат, який виплекав тодішнього президента Гаррі Трумена – політика, відомого своїми зведеними до абсолюту чесністю та принциповістю в боротьбі з недбалістю в воєнній індустрії.

Розбудова післявоєнної ядерної інфраструктури в умовах «холодної війни» вимагала нових виробничих потужностей, і вони з'являлись (сотні по всій Америці), обростаючи звалищами, мов грибами після дощу. Тихо і з дозволу уряду. Коли СРСР тільки виходив на фінішну пряму у виробництві власної атомної бомби в 1949 році, попутно засадивши команду фізиків-теоретиків в «Лос-Алзамасі» на створення водневої бомби, США вже мали 56 атомних бомб. На скільки звалищ «розбагатіла» при цьому омріяна багатьма Suburbia залишається тільки здогадуватися...

Було збудовано нові виробничі потужності зразка Mallinckrodt Chemical Works і поблизу Сент-Луїса – в сусідніх округах Сент-Чарльз (Weldon Spring) та Джеферсон (Hematite). Від 1957-го естафету переробки уранової руди перебало від Mallinckrodt Chemical Works вже інше підприємство – Dow Chemical Co., а після нього (в 1973 році) – так зване Conalco (the Consolidated Aluminum Corp.). Обидві компанії звальювали відходи на метрополійній території Сент-Луїса,

компанії, на яку працював, і не від численних агенцій, відповідальних за здоров'я нації та природного середовища – дізнався із сайту USACE, що його робоче місце було перенасичене радіонуклідами в 13 разів! Ось чому бідолаха не тільки став інвалідом, а й по черзі поховав усіх своїх онуків, адже приносив з роботи радіоактивний пил на одязі та взутті довгі-предовгі роки, не знаючи про це. Саме він став лідером кампанії, що добила від уряду компенсацій для потерпілих.

У Нью-Мексико, де випробували першу в світі атомну бомбу, монумент і пам'ятна дошка також нагадують про подію, яка відкрила нову еру в історії людства. Trinity Site є історичною пам'яткою з обмеженим доступом туристів, оскільки тут тестують ракетну зброю (White Sands Missile Range). Бомбування Гіросіми та Наґасакі й досі викликає суперечливі оцінки. Важко не погодитись з однією: 140 тисяч потерпілих у Гіросімі й понад 70 тисяч – у Наґасакі були принесені в жертву, щоб

ґасакі; він круто повернув національні пріоритети від феодальної воєнної диктатури до підприємництва й технічного прогресу.

Журнал Time свого часу (20 серпня 1945 року) назвав першу атомну бомбу філософськи – «вагітною загрозою». Ця «вагітність» не забарилась породити в ранніх 1950-х ще більш руйнівну водневу бомбу, підводного човна U.S.S. Nautilus з атомним реактором у США й 50-мегатонну «цар-бомбу» – в СРСР. Яких тільки бомб не придумували потім – «чистих», «брудних», «розумних» і навіть «дурних»! 11 березня 1958 року атомну бомбу «Марк-6», потенціал якої вдсятеро перевищував потенціал «Малюка», випадково спустили на містечко Марс Блафф (штат Південна Кароліна) при транспортуванні бомбардувальником Б-47; на щастя, бомба ще не мала в собі ядерної серцевини і здетонувала як звичайна. А як тільки не гралися з динозавром «мирного атома»! Аварії на АЕС на Трьохмильному острові в Пенсильванії (1979), у Чорнобилі (1986), японській Фукусімі (2011) не вимагають, думається, коментарів. Однак обділений увагою медіа випадок стався 1987 році в Бразилії: 249 осіб потрапили під опромінення порошком цезію-137 з викинутого необачно на смітник приладу опромінювальної терапії. Злочинним недбаліством було начинено і пострадянську територію після розпаду СРСР. Каністри зі стронцієм-90 було знайдено біля річки Інгури в Грузії – біля них, мов біля печі, грілися холодної грудневої ночі збирачі дров. У Молдові, Грузії та Україні було виявлено з десятком контейнерів із цезієм-137. Виявилося, ними оснащували колгоспні трактори (із захисною свинцевою оболонкою) в ході таємної агропрограми 1970-х «Гамма Колос», що ставила на меті підвищення врожайності зернових культур за рахунок радіоактивних мутацій.

Сьогодні людей тривожить інша мутація – суспільно-політична. Від 1940-х ядерні кнопки опинилися під рукою диктаторів, а новоявлені опенгеймери від ісламського екстремізму загрожують «брудною» бомбою. У всіх на вустах – угода з Іраном і ризик у ній закладений. Застаріла віра у власну непогрішимість, запозичена в японського імператора Гірогіто, витає й над вежами Кремля. Росія, граючись в ядерну рулетку, продовжує ігнорувати людські пріоритети, брязкаючи ядерною зброєю. Хоча, як тією рулеткою не крути, в американській глибинці стоять давно й надійно супермаркети Wal-Mart, а в Росії що – порожні хатки та порожні пляшки під перекошеними тинами.

Застережний напис перед радіоактивним звалищем біля летовища Ламберт (Сент-Луїс, штат Міссурі). Нікого не цікавить, що відбувається по цей бік огорожі

що з іншого боку Місісіпі – в окрузі Медісон, що в штаті Іллінойс. А коли їх таки змусили взятися за очистку 40-акрового звалища на початку 1990-х, до штату Юта було відправлено мало не тисячу вагонів із ґрунтом, зараженим до п'ятифутової (1,5 м) глибини торієм, вміст якого в кілька разів перевищував допустимі норми. Ніхто навіть не поцікавився, що робиться за парканом у тих, хто проживає поруч. Сім'я місцевої вчительки Діани Ретліф, яка живе тут з 1950 року, заплатила високу ціну за таке сусідство: батько її помер від раку мозку, сама Діана страждає від захворювання легенів, а її брат – від саркоїдозису. На їхньому кутку в містечку Венеція вони з братом нарахували 44 випадки онкозахворювань.

Один з потерпілих, Ларрі Бюрген, прийшов на ливарню компанії Spectrulite Consortium Inc. в 1989 році, тобто через кілька десятиліть після того, як Dow Chemical Co. виробляла тут уранові стержні для атомних електростанцій та начиння для підводних човнів. Саме тоді департамент енергетики США зважився (не без тиску все тієї ж St. Louis Post-Dispatch) на тест радіоактивного забруднення, але підприємство продовжувало функціонувати без належного захисту, доки, нарешті, його не розпочав створювати у 2000 році Корпус інженерів армії США (USACE). Поповзли чутки про радіацію... Ларрі Бюрген самотужки – не від

Фото з 1950-х. Тисячі металевих діжок з радіоактивним ураном звалено з північного боку летовища Ламберт (фото з архіву Департаменту енергетики США)

Про здоров'я хлопчаків, що протягом двадцяти років грали в бейсбол на полі, поряд зі звалищем в Берклі (округ Сент-Луїс), залишається тільки здогадуватися. Як і тих, що купалися у вапнякових кар'єрах округу Сент-Чарльз, де звалили «сміття» із згадуваного вище заводу у Велдон Спрінг. Та й підземне джерело питної води для всього округу знаходилося тут усього за півмилі від звалища! Однак його не чіпали аж до 1988 року. Від 2002-го це точка туристського інтересу – Nuclear Waste Adventure Trail. Півтора мільйона кубоярдів низьководного ядерного лайна сховано на 45 акрах у величезній насипній могилі заввишки із семи-поверховий будинок. Якби це було у Франції, можна було б назвати Tour de Trash...

швидше і без зайвої крові покінчити з війною. За підрахунками радників Гаррі Трумена, без «Малюка» та «Товстуну» США втратили б ще з мільйон своїх солдатів, а Японія – не менше п'яти мільйонів. В одній тільки битві за острів Іводзіма на Тихому океані (площею всього 21 кв. км, тобто менший від Мангетена!) полягло 6821 морських піхотинців і було важко поранено 20 тисяч; від 22-тисячного японського війська залишилась дешиця – 1083 осіб. Обдурені древнім воїнським кодексом «бусідо», японці кидалися на танки з самурайськими мечами та бамбуковими списами... Однак не «бусідо» привело сьогоднішню Японію на п'єдестал третьої економіки в світі, а шок від Гіросіми та На-

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Вкладайте свої гроші під вищі відсотки!

Спеціальні вищі відсотки на Сертифікати

1.60% ^{*APY}	0.75% ^{*APY}	0.30% ^{*APY}
Термін вкладу	Термін вкладу	Термін вкладу
4 років	1 рік	3 місяці

Примітки: *APY Annual Percentage Yield, APY означає річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500 на всі сертифікати. Максимальний внесок \$250,000 на сертифікати. Пропозиція дійсна з 6/8/2015. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунку може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікат залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УФКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA).

Visit our website at www.rufcu.org for disclosures and more info!

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY | SACRAMENTO, CA | SYRACUSE, NY | BOSTON, MA | PORTLAND, OR | BUFFALO, NY | VANCOUVER, MA | WEBSTER, NY
OFFICES 518.266.0791 | 916.721.1188 | 315.471.4074 | 781.493.6733 | 503.774.1444 | 716.847.6655 | 360.597.2096 | 585.545-6276

www.rufcu.org 877-968-7828 Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

**Coming
Soon!**
New Branch
location in
the Seattle, WA
area

ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО

«Доброго дня, дорога редакціє. Моя родина в Україні написала мені, що цього року знову розігрується лотерея на «зелену картку». Чесно кажучи, слухаючи політичні дебати кандидатів у президенти про імміграційну ситуацію в США, не можу до кінця повірити, що це правда. Але кажуть, що інформація про це з'явилася в багатьох українських газетах, навіть у нашій, районній, і в інтернеті. Але коли мій брат зателефонував за одним номером, потім другим, третім, вказаними в тих оголошеннях, то йому скрізь відповіли, що можуть допомогти оформити цю лотерею, навіть гарантувати виграти, але за це треба платити, причому чималі гроші. Хотів би вас запитати, по-перше, чи розіграш цього-річної лотереї – це не обман, і, по-друге, чи справді треба за це платити гроші? Наперед дякую за вашу відповідь...»

*З повагою, Іван Михайлюта
Вотертаун, штат Нью-Йорк*

КОЛИ І ЯК ПОДАВАТИ ЗАЯВКИ

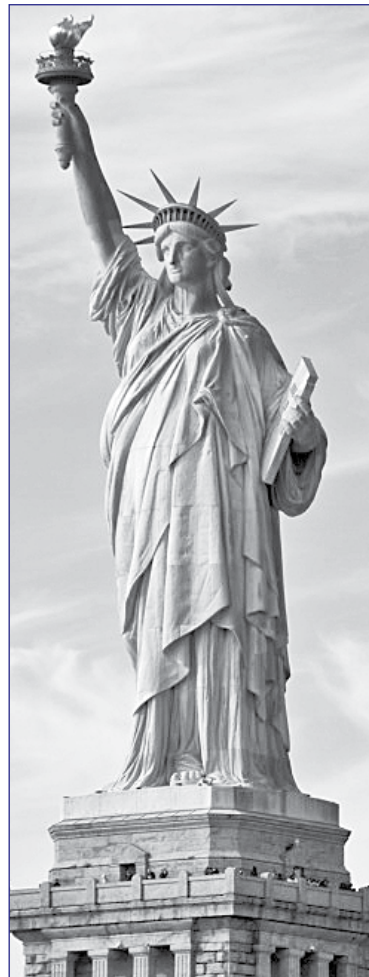
Заявки на участь у розіграші лотереї прийматимуться в електронному вигляді з 1 жовтня 2015 року до 12:00 год. (за Східним стандартним часом (GMT-5) 3 листопада 2015 року (вівторок) на сайті www.dvlottery.state.gov.

Щороку впродовж реєстраційного періоду в лотереї беруть участь мільйони людей. Заявникам радять надсилати свої заявки якомога раніше, оскільки підвищений попит наприкінці реєстраційного періоду може значно сповільнити роботу системи.

При цьому претендент може перебувати як у США, так і в іншій країні. Що ж до імміграційного статусу (зокрема, якщо особа порушила візовий режим), то кожен випадок має свої особливості й потребує індивідуального підходу. Заявки в паперовому вигляді не приймаються. Імміграційний закон дозволяє подавати кожній особі електронним способом лише по одній заявці впродовж кожного реєстраційного періоду. Участь у Програмі безкоштовна.

перевірити відповідність своїх фотокарток усім вимогам, скориставшись лінком фотоперевірки, розміщеним на цьому ж веб-сайті.

Композиційні особливості. Особа має дивитися прямо в об'єктив – голова не повинна бути нахилена, опущена або піднята догори. Зображення голови (виміряне від верхньої частини, включаючи волосся до нижньої частини підборіддя) має займати від 50% до 69% висоти знімка. Висота, на якій розміщені очі (виміряна від нижньої частини знімка до рівня очей) повинна бути на рівні від 56% до 69% висоти знімка. Фотокартка повинна бути зроблена на світлому нейтральному тлі без прикрас. Особа не повинна фотографуватися у сонцезахисних окулярах або інших аксесуарах, які закривають обличчя. В головному уборі можна фотографуватися тільки за умови, що він є частиною релігійних вірувань й не закриває обличчя. Не прийматимуться до розгляду фотокартки у військових головних уборах, пілотів, інших службовців, що носять уніформу.

2017 року. Якщо ваша заявка не виявилася виграною, вам не буде надано додаткових інструкцій.

Державний департамент США не планує надсилати повідомлення переможцям лотереї електронною поштою. Єдиним електронним листом до претендентів буде повідомлення про деталі щодо співбесіди на отримання імміграційної візи.

ЧИ ПОТРІБНО ПЛАТИТИ ГРОШІ

За оформлення заявки Держдепартаменту платити грошей не потрібно. Однак, в разі перемоги потрібно буде сплатити консульський збір за обробку документів та оформлення віз. Детальна інформація про розміри цих зборів міститиметься в інструкції, яка розсилатиметься Консульським центром зі штату Кентакі всім переможцям.

Якщо ж ви все-таки користуетесь послугами посередників, то необхідно зберегти лист-підтвердження та номер-підтвердження, які «видає» комп'ютер на екрані.

ЛОТЕРЕЯ GREEN CARD-2017

Це не єдине запитання щодо лотереї DV-2017 (її частіше називають «лотерея грін-карт»), які цікавлять читачів нашої газети. Відповіді на них можна знайти на інтернет-сторінці Держдепартаменту США www.dvlottery.state.gov, в тому числі й українською мовою.

Наводимо відповіді на запитання, які найбільше цікавлять наших читачів стосовно розіграшу лотереї грін-карт.

ЯКІ КРАЇНИ МОЖУТЬ БРАТИ УЧАСТЬ У РОЗІГРАШІ

Лотерея в рамках схвалені Конгресом Програми диверсифікаційних імміграційних віз (2017 Diversity Visa program (DV-2017) проводиться Державним департаментом щороку. У Розділі 203(с) Акту про імміграцію та громадянство передбачено окрему групу іммігрантів – так званих диверсифікаційних (Diversity Visa immigrants). Для розіграшу в Програмі DV-2017 виділено 50 тисяч віз. До участі в ньому не допускаються вихідці з таких країн: Бангладеш, Бразилія, Канада, Китай (материкова частина), Колумбія, Домініканська Республіка, Еквадор, Сальвадор, Гаїті, Індія, Ямайка, Мексика, Нігерія, Пакистан, Філіппіни, Перу, Південна Корея, Об'єднане Королівство Великої Британії (крім Північної Ірландії) включно із залежними територіями та В'єтнам. Особи, які народилися в Гонконгу (спеціальний адміністративний регіон Китаю), Макао (спеціальний адміністративний регіон Китаю) і Тайвані, до участі в Програмі допускаються.

ВИМОГИ ДО ПРЕТЕНДЕНТІВ

Цього року немає суттєвих змін у вимогах до претендентів.

Вимога №1: бути вихідцем однієї з країн, зазначених у переліку країн-учасниць. Але, якщо ви не є вихідцем з країни, яка допускається до участі в Програмі, існують ще два шляхи: ваша дружина/чоловік народилася/народився у країні, вихідці з якої можуть брати участь у розіграші. Або ви можете вважатися вихідцем з країни, де народився один з ваших батьків, якщо це країна, вихідці з якої допущені до участі у лотереї.

Вимога №2: Претендент повинен відповідати умовам Програми про освіту або професійну підготовку: закінчити середню школу чи її еквівалент, яким вважається успішно закінчений курс середньої освіти або мати впродовж останніх п'яти років дворічний робочий стаж, який вимагає не менше двох років професійно-технічної підготовки.

ВИМОГИ ДО ФОТОКАРТОК

До загальної біографічної інформації про себе претендент повинен надати фотокартки, зроблені не раніше, ніж за 6 місяців до подачі заявки. Групові або сімейні світлини не прийматимуться – кожен член сім'ї повинен бути сфотографований окремо.

Фотокартка повинна відповідати певним чітким композиційним та технічним вимогам. До речі, заявник може

Технічні вимоги до цифрових фотокарток такі.

Формат графічного файлу – JPEG. Розмір графічного файлу – 240 кілобайт (240KB). Роздільна здатність – мінімум 600 пікселів заввишки на 600 пікселів завширшки, максимум 1200 пікселів на 1200 пікселів. Фотокартка повинна бути кольоровою (24 біти кольору). Чорно-білі та монохромні зображення не приймаються.

Можна також відсканувати готову кольорову фотокартку, але вона повинна відповідати композиційним вимогам, зазначеним вище, й технічним: роздільна здатність сканера – 300 точок на дюйм (300 dpi), формат графічного файлу – JPEG, розмір зображення – максимум 240 кілобайт (240 KB), роздільна здатність зображення – від 600x600 до 1200x1200 пікселів, глибина кольору – 24 біт. Чорно-білі та монохромні фотокартки не прийматимуться.

ЧИ МОЖУТЬ ЧОЛОВІК І ДРУЖИНА ПОДАВАТИ ЗАЯВКИ ОКРЕМО

Закон дозволяє подавати кожній особі лише по одній заявці впродовж кожного реєстраційного періоду. Але чоловік і дружина можуть подати по одній заявці кожен, якщо вони відповідають вимогам, що висуваються до потенційних іммігрантів. Якщо один з них виграє в лотереї, другий отримує статус близького родича.

ЧИ ОBOB'ЯЗКОВО ЗАПОВНЮВАТИ ЗАЯВКУ ОСОБИСТО

Претендентам бажано заповнювати й надсилати свої заявки власноруч, проте це за них можуть зробити й інші особи. Незалежно від того, чи була заявка заповнена самим претендентом, чи йому допомагав адвокат, товариш, родич тощо, від імені кожної особи повинна надійти лише одна заявка. Відповідальність за достовірність інформації в заявці несе лише претендент. Претендент повинен впевнитися, що інформація в заявці правдива та повна. Надзвичайно важливим є збереження номеру-підтвердження, тому що тільки з ним можна буде самостійно перевірити статус заявки на сайті www.dvlottery.state.gov.

ЯК ПЕРЕВІРИТИ СТАТУС

Усі учасники, включаючи тих, хто не обраний переможцем, зможуть перевірити статус своїх заявок, користуючись електронною системою перевірки статусу, перейшовши за лінком «перевірка статусу заявки» на веб-сайті: www.dvlottery.state.gov упевнившись, чи була їхня заявка відібрана виграною. Інформація про статус заявки DV-2017 буде доступною з 3 травня 2016 року до 30 вересня 2017 року. Учасники розіграшу повинні зберігати свою сторінку-підтвердження з моменту подання заявки принаймні до 30 вересня

ні відразу після правильного оформлення заявки й реєстрації. Без цієї інформації ви не зможете перевірити статус своєї заявки.

Візовий відділ Держдепартаменту США повідомляє громадян, що ознакою адреси офіційних урядових веб-сайтів є закінчення «gov». Багато інших неурядових веб-сайтів (наприклад, ті, що закінчуються на «com», «org» або «net»), а також деякі веб-сайти, що видають себе за офіційні, вводять цим самим користувачів в оману, надсилаючи їм повідомлення електронною поштою та пропонуючи свої послуги. Зокрема, можуть вимагати гроші за послуги, які є безкоштовними на офіційних веб-сайтах Держдепартаменту або посольств за кордоном – такі як анкети та інформація щодо імміграційних процедур. Надіславши гроші за однією із шахрайських схем, ви ніколи вже не зможете їх повернути назад. Також слід бути обережним і не надсилати будь-яку особисту інформацію, яка теж може бути використана з метою електронного шахрайства.

Якщо ви хочете звернутися зі скаргою на протиправні дії, зайдіть на сторінку Федеральної комісії з питань торгівлі: www.econsumer.gov, спільно розроблену агентствами з питань захисту прав споживачів з 17 країн.

*До друку підготувала
Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»*

ДОВКОЛА СВІТУ

Ідея гайнути до близької Канади з'явилася несподівано. Ми їхали в приватних справах до Корнельського університету. Крізь ліси, гори та води. Довкола стояв лагідний, теплий, пурпурово-кленовий жовтень. Жовтень, який навіть меланхолію, спонукає до віршів й непередбачуваних авантур. Якщо найяскравіший провісник осені – клен, то золоту осінь найкраще дивитися в Країні кленового листя. Й, звірившись з мапою, що ми від неї, цієї країни, лише за кілька годин їзди, вирішили зазирнути до Онтарію.

А Онтарію – це Оттава. Чи Аттава, з наголосом на першому складі, як називають свою столицю канадійці. Вона зустріла нас гостинно, починаючи з привітного митника, який лише запитав куди-пощо їдемо й почувши, що «дивитися канадійську осінь», усміхнувся, напевне, почувши дивну відповідь, й побажав щасливої дороги, до симпатичного поліцейського при вході до канадійського парламенту. Перевіряючи задля дотримання безпеки наші речі, він знайшов мініатюрний порцеляновий дзвіночок із символічним кленовим листком, який ми купили в сувенірній крамниці й, також усміхнувшись, серйозним тоном сказав:

«Ви хоч не здумайте там, нагорі, на вежі, калатати ним на всю Канаду!»

Ми строго-настрою пообіцяли, що не будемо й, розклавшись, попрямували разом з десятками інших туристів з усього світу до ліфту, який мав підняти нас на найвищий оглядовий майданчик Оттави – 97-метрову Вежу миру, що в будинку парламенту. Правильніше, напевне, було б сказати разом «з тисячами туристів», бо миловида дівчина, яка супроводжувала нас до піднебесся, демонструючи маленьку, у вигляді кишенькового годинника лічильну машинку, обмовилася, що «сьогодні, станом на 14-ту годину дня, через парламент пройшло 2 743 туриста».

Чомуся тоді подумалося, що суспільна температура й мікроклімат країни вимірюються й тембром голосу та способом спілкування звичайного громадянина – «маленької людини» з представниками

всесильних силових структур. Пригадалося, як збираючись колись з парламентською делегацією України до Америки, нас інструктували: «Боже вас борони, жартувати з американськими поліцейськими, митниками чи прикордонниками! Вони вас не зрозуміють...»

У тій відстані, субординації й інтонації сили голосу, напевне, й полягає одна із суттєвих відмінностей канадійського та американського суспільств. Хоча канадійські будні – безпечніші, історія – менш войовнича, а її роль у світі – важлива, але не завжди головна.

При погляді на будівлю парламенту Канади на Веллінгтон-стріт, побудованому у вікторіанському стилі, не полишає відчуття, що ти в старій добрій Англії. Вежа Миру з годинником, який дзвінко, на всю Оттаву, кожні 15 хвилин відбиває час (поліцейський знав, що казав, маючи претензії до нашого сувенірного дзвіночка!), дуже нагадує знаменитий Биг-Бен над Темзою. Й це не дивно: будівлю канадійсько-

Парламентський пагорб у Оттаві

МАЛЕНЬКА СТОЛИЦЯ ВЕЛИКОЇ КРАЇНИ

Наша довідка: Оттава (Ottawa) – столиця Канади, четверте за населенням місто країни. Назва походить від індіанського слова *adawe*, що означає «торгувати». Розташована у східній частині провінції Онтаріо на березі однойменної ріки, яка розмежовує Онтаріо та Квебек. Разом з містом Гатіно, розташованим з квебекського боку річки, та низкою інших муніципалітетів Оттава входить до Національного столичного регіону. Офіційні мови: англійська й французька. Релігія: католики (54%), протестанти (22%), мусульмани (4%), православні (1,7%), атеїсти (близько 13%).

Заснована в 1826 році як Байтаун, Оттава стала столицею об'єднаної провінції Канада в 1857 році, а за десять років – столицею держави Канада.

Відповідно до перепису 2011 року населення Оттави становить 884 тисячі осіб, а разом з метрополією – 1 237 тисяч осіб. У рейтингу за якістю життя Оттава посідає другу сходинку серед великих міст на американському континенті, і 14-ту – в світі.

Перші українські поселення з'явилися в Оттаві близько 120 років тому й тутешня українська громада об'єднує сьогодні понад 20 тисяч осіб.

Знаменитий канал Рідо взимку перетворюється на найдовшу ковзанку в світі

го парламенту споруджено в другій половині XIX століття за взірцем Вестмінстерського палацу. Будівлі парламенту –

неоготичного стилю й включають три споруди, розташовані обабіч центрального газону. Центральний блок складається

із Зали Сенату Канади (її також називають Червоною Залою), яка подібна до зали засідань Палати лордів у Ве-

ликій Британії, та Зали Палати громад, аналогічної британській Палаті громад. Крім того, до Центрального блоку належать такі споруди як Вежа Миру й Бібліотека парламенту. У Східний і Західному блоках розташовані офіси міністрів і сенаторів. Правда, 3 лютого 1916 року пожежа знищила Центральний блок парламенту – Вежу Вікторії. Після завершення реконструкції (з 20 лютого 1920 року) законодавче зібрання знову почало засідати на Парламентському пагорбі.

Кажуть і пишуть, що в святкові дні, о 10-й годині ранку, на Парламентському пагорбі можна спостерігати зміну варти біля Вічного вогню. Під час нашої канадійської мандрівки тут не було жодних військових почестей і, стоячи біля цього безмежно талановитого пам'ятника, нам здавалося, що називати його треба було б Вічний вогонь і Лета – Вічний плін води. Колись, розповідаючи про гавайські «живі», діючі вулкани, ми обмовилися, що на світі існує лише одна точка, де мирно вживаються вогонь і вода. Тепер, стоячи перед цим пам'ятником канадійцям, полеглим у всіх війнах, розуміли, що на планеті є ще одне таке місце. Бо його творці дивовижно поєднали образ Лети, яку уособлює безперервний потік води, з Вічним вогнем, який народжується в самому осерді цього потоку й, на диво, не гасне, як пам'ять вдячних канадійців.

24-й генерал-губернатор Канади Роман Гнатишин проходить крізь лави почесної варту

Перед входом до Національної картинної галереї Канади

Фото на згадку на тлі канадського парламенту

На знаменитому ринку Оттави ByWard Market

З висоти Вежі миру можна бачити 25 прапорів, які увінчують найважливіші адміністративні й політичні споруди. Власне, ми їх не лічили, але про це написано на меморіальній табличці, яка розповідає історію вежі.

Сучасний же прапор Оттави прийнято лише у 2001 році після об'єднання з іншими муніципалітетами. Полотно, складене з вертикальних синьої та зеленої смуг зі стилізованою літерою «О» в центрі прапора, яка символізує роль Оттави як столиці Канади. Зліва її незамкнене коло завершують три вертикальні стрічки, що нагадують кленовий лист (центрального елемент державного прапора Канади) і будівлю парламенту, символізуючи єдність, гармонію і співпрацю задля спільної мети. Синій колір – це ріки й канали Оттави, зелений – її численні дивовижні зелені

парки та сквери.

Попри те, що Оттава англійсько-французька (тут мирно співіснують англійська й французька мови, а всі державні службовці вільно володіють обома), є в її історії й яскравий нідерландський елемент. Офіційна квітка канадської столиці – тюльпан. Коріння цієї традиції бере свій початок у вирі Другої світової війни, коли в Канаді знайшла притулок королівська родина окупованих нацистами Нідерландів. Тут, в одному з оттавських шпиталів, у 1943 році народилася Маргріт, донька майбутньої королеви Юліани. Після війни, восени 1945 року, Оттава отримала в дарунок від принцеси Юліани 100 тисяч цибулин тюльпанів, а з 1953-го в пам'ять про це в столиці й багатьох інших містах країни відбувається фестиваль тюльпанів.

Цікаво, що в Оттаві, крім традиційних для всіх столиць світу спортивно-музично-танцювальних фестивалів та парадів, існує День спогадів, який спонукає до роздумів.

Предки індіанців племені Оттава (або Одаваа, що означало «торгівців»), які населяли Парламентський пагорб у давню давнину, називають його священним і борються за повернення його в свою власність. Перше європейське поселення на місці сучасного міста почалося з хижки лісоруба Филемона Райта, який заснував співтовариство на Квебекському березі річки в 1800 році. Масштабна ж колонізація цих земель розпочалася в 1810 році. У 1812-му вибухнула війна між Великою Британією та Сполученими Штатами. Щоб забезпечити надійний і безпечний зв'язок між Великими озерами й Монреалем і не залежати від річки Святого Лаврентія, що проходить уздовж американського кордону, британці побудували в 1826-1832-ті роки канал Рідо між річкою Оттавою і озером Онтаріо.

Полковник Джон Бай, який керував роботами, став і першим будівельником міста на пе-

ретині водних шляхів. До 1855 року місто на честь нього носило ім'я Байтаун (сьогодні так називається один з найкolorитніших мікрорайонів столиці). У середині XIX століття в зв'язку з об'єднанням Верхньої (Квебек) і Нижньої (Онтаріо) Канади постало питання вибору столиці. Головними кандидатами були Монреаль, Квебек-ситі й Кінгстон. Суперечкам поклала край королева Великої Британії Вікторія. На її думку, найоптимальнішим кандидатом була Оттава, оскільки знаходиться на стику двох провінцій і злитті водних шляхів. До речі, канадській столиці прикрашають два десятки мостів, в тому числі через канал Рідо, який взимку, коли стояча вода замерзає, перетворюється на одну з найдовших ковзанок світу.

Національна галерея Канади – одна з найбагатших за своєю колекцією й найоригінальніша за архітектурною формою. Перед її модерною спорудою привертає увагу гігантська бронзова скульптура павука, найбільшого, мабуть, павука в світі (30 футів заввишки 33 фути завширшки). Вперше ми побачили її вночі, вийшовши з храму Нотр-Дам де Оттава, що через дорогу від музею. Нам вдалось дивним й здалось, що церква, очевидно, мала б трохи обурюватися. Але прийшовши наступного дня до музею, який, на щастя, як виявилось, у понеділок був відчинений (з нагоди канадського Дня подяки), вчиталися в його історію й зрозуміли, що між храмом Богоматері через дорогу і скульптурою біля входу до музею існує свій зв'язок. Скульптура називається «Матан», що в перекладі з французької означає «Мама». Її в 1999 році створила Луїза Буржуа, присвятивши своїй матері, яка для неї була цілим світом. Луїзі було двадцять років, коли померла її мама й вона вирішила, що її життя також не має сенсу – кинулася в річку, щоб втопитися. Врятував її батько, який кинувся у вир, а до того, здавалось, ніколи не помічав, що в нього є донька.

Якщо проминути Національну мистецьку галерею й собор Нотр-Дам де Оттава і піти далі, то дорога приведе до найголовнішого «Канадського дому» на Sussex Drive під номером 1, де знаходиться резиденція королеви й генерал-губернатора Канади – Рідо-Голл. Цей Canada's House, як називають його канадійці, став доступним і відкритим для публіки та туристів лише за 24-го генерал-губернатора. А 24-м генерал-губернатором Канади був українець Рамон (Роман) Гнатишин, син Івана Гнатишина, сенатора від Прогресивно-консервативної партії, іммігранта, який прибув сюди з батьками в 1907 році з буковинських Вашківців. Майбутній генерал-губернатор служив у Королівських військово-повітряних силах, мав юридичну практику в Саскачевані, був обраний до Палати громад канадського парла-

менту, обіймав посади міністра енергетики, міністра юстиції та генерального прокурора Канади, був головою Таємної Ради королеви. 14 грудня 1989 року, за рекомендацією прем'єр-міністра, Романа Гнатишина було призначено генерал-губернатором Канади. Попри те, що ця посада має більше церемоніальне, ніж реальне політичне значення, Роман Гнатишин увійшов у канадську політичну історію тим, що всіляко сприяв популяризації інституту генерал-губернаторства: за період свого перебування на посаді він прийняв 26 глав держав, виступав більше 1200 разів у парламенті, заснував спеціальну премію генерал-губернатора в галузі мистецтва... У 1992 році він відвідав з візитом Україну, побувавши й у рідному батьковому селі на Буковині. 18 грудня 2002 року Романа Гнатишина не стало. 68-літнього 24-го генерал-губернатора Канади проводжали в останню дорогу в головному оттавському англіканському соборі спільною Службою Божого священиків Української православної, Канадської римо-католицької, Англіканської церков, за участю головного ребе й імама столиці.

В Оттаві мешкає чимала українська діаспора, яка з'явилася близько 120 років тому. У цілому ж українці – це 9-та за чисельністю мовно-етнічна група Канади.

На початок Першої світової війни в Оттаві налічувалося понад 200 українців, які оселилися переважно на околиці вулиць Престон і Рочестер. В 1914 році вони заснували першу українську парафію – греко-католицьку церкву Святого Івана Хрестителя, а в 1918-му – православну церкву Святої Трійці. У 2011 році з нагоди 120-ї річниці українських поселень у Канаді було запущено історичний «потяг українських піонерів», який проїхав маршрутом Галіфакс-Монреаль-Оттава-Торонто-Вінніпег-Саскатун-Едмонтон.

Уже при виїзді на Нью-Йорк з центру міста ми трохи зблудили й звернули не на ту вулицю, на яку вказував GPS. Але буквально за кілька кварталів від Веллінгтон-рю (або стріт), з'ясувалось, що навіть дуже на ту – праворуч перед нами виріс великий синьо-жовтий прапор, який дуже органічно вписувався в кленовий осінній краєвид. Під'їхавши ближче, на скромній вивісці біля входу до сірого модерного будинку ми прочитали напис, що це Embassy of Ukraine. Шкода, що того дня був всеканадський вихідний, а так би ми, напевне, напросилися в гості до свого колеги, тележурналіста й політика, Андрія Шевченка, призначеного недавно Надзвичайним і Повноважним послом України в Країні кленового листа.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Оттава –
Нью-Йорк**

**ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ,
НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!**

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	80 доларів
На півроку	-	40 доларів
На три місяці	-	25 доларів

**Виріжте цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374**

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

**ПОДАРУЙТЕ УКРАЇНСЬКУ КНИЖКУ
СВОЄМУ АМЕРИКАНСЬКОМУ ПРИЯТЕЛЮ!**

У Лондоні побачив світ англійською мовою

Роман Василя Шкляра
«ЧОРНИЙ ВОРОН»
(RAVEN'S WAY)

Придбати книгу можна за інтернет-адресами:
www.amazon.com/Ravens-Way-Vasyl-Shkliar/dp/0993197205
www.kalynalanguagepress.com

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

• Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.) • Грінкарти через працевлаштування (Labor Certification) • Оформлення документів для Візового Центру (NVC) • Оформлення документів для вигравших у лотереї DV • Отримання дубліката вигравши у лотереї DV • Візи нареченого або нареченої (K1) • Робочі візи строком до шости років (H1B) • Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94) • Продовження терміну перебування та зміна віз	• Довіреності та заяви • Апостиль • Нотаріус • Травел паспорти для володарів грінкарт • Натуралізація • Громадянство • Переклади документів • Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ПОШУК ПРАЦІ

Чоловік середнього віку, який має «зелену картку» (green-card) та водійські права (driver license), володіє українською та розмовною англійською мовами, шукає працю по догляду за старшими людьми з проживанням. Розгляне також інші пропозиції щодо працевлаштування.

Тел: (845) 557-3372

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА І ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

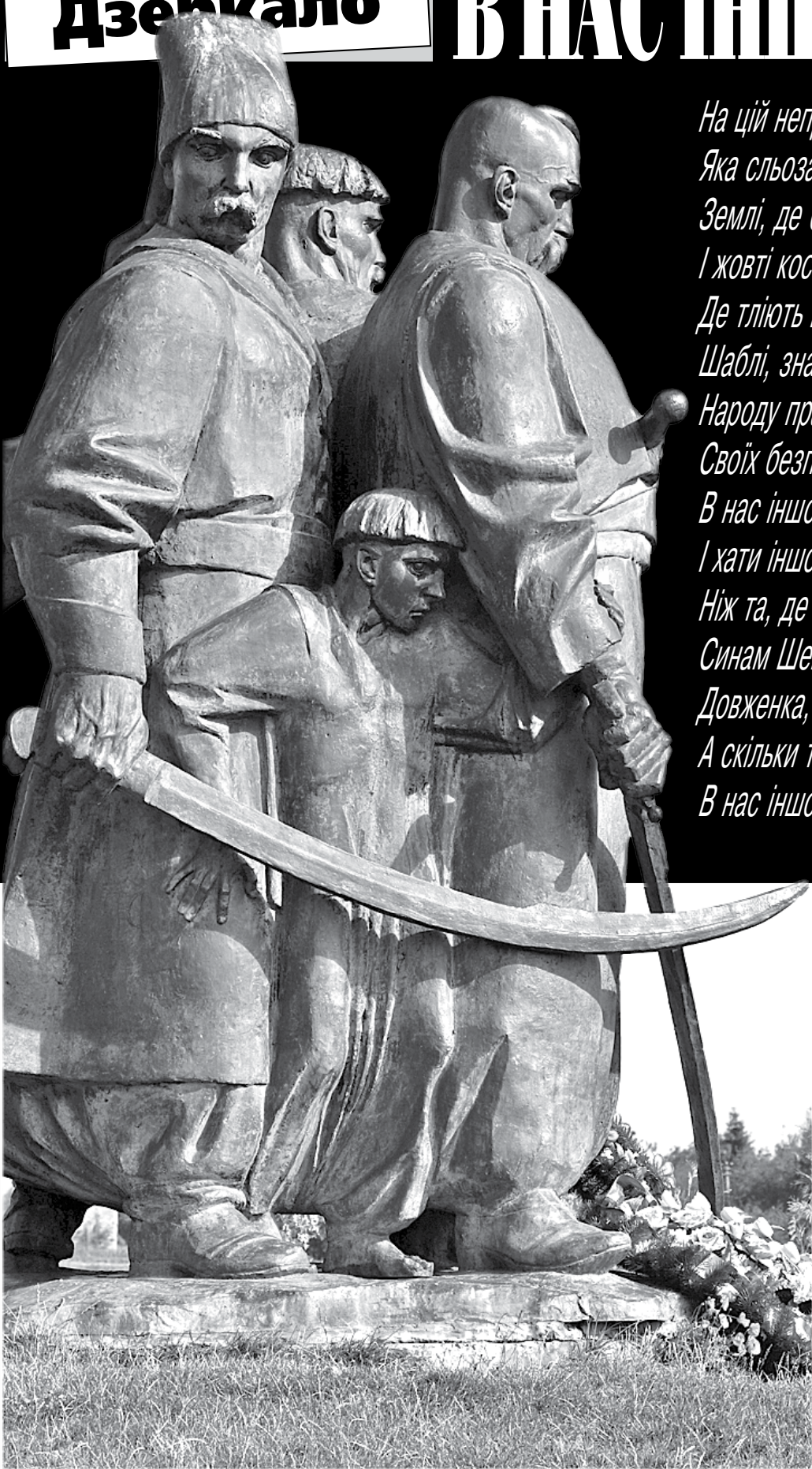

Дзеркало

В НАС ІНШОЇ ЗЕМЛІ НЕМАЄ..

*На цій непроданій землі,
Яка сльозами обкипіла,
Землі, де батьківські могили
І жовті кості на ріллі.
Де тліють в чорному вогні
Шаблі, знамена і гармати,
Народу право – не прощати
Своїх безпам'ятних синів.
В нас іншої землі нема
І хати іншої не буде,
Ніж та, де біль стискає груди
Синам Шевченка й Богуна,
Довженка, Лесі, Вересая -
А скільки тих, кого не знаєм! -
В нас іншої землі немає...*

Павло Гірник

Top four reasons to sign on to Bill Pay with Self Reliance New York*

- 1. E-statements**
- 2. No check to write**
- 3. No envelopes to lick**
- 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfreliancenyny.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government,

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

